

ماہوار

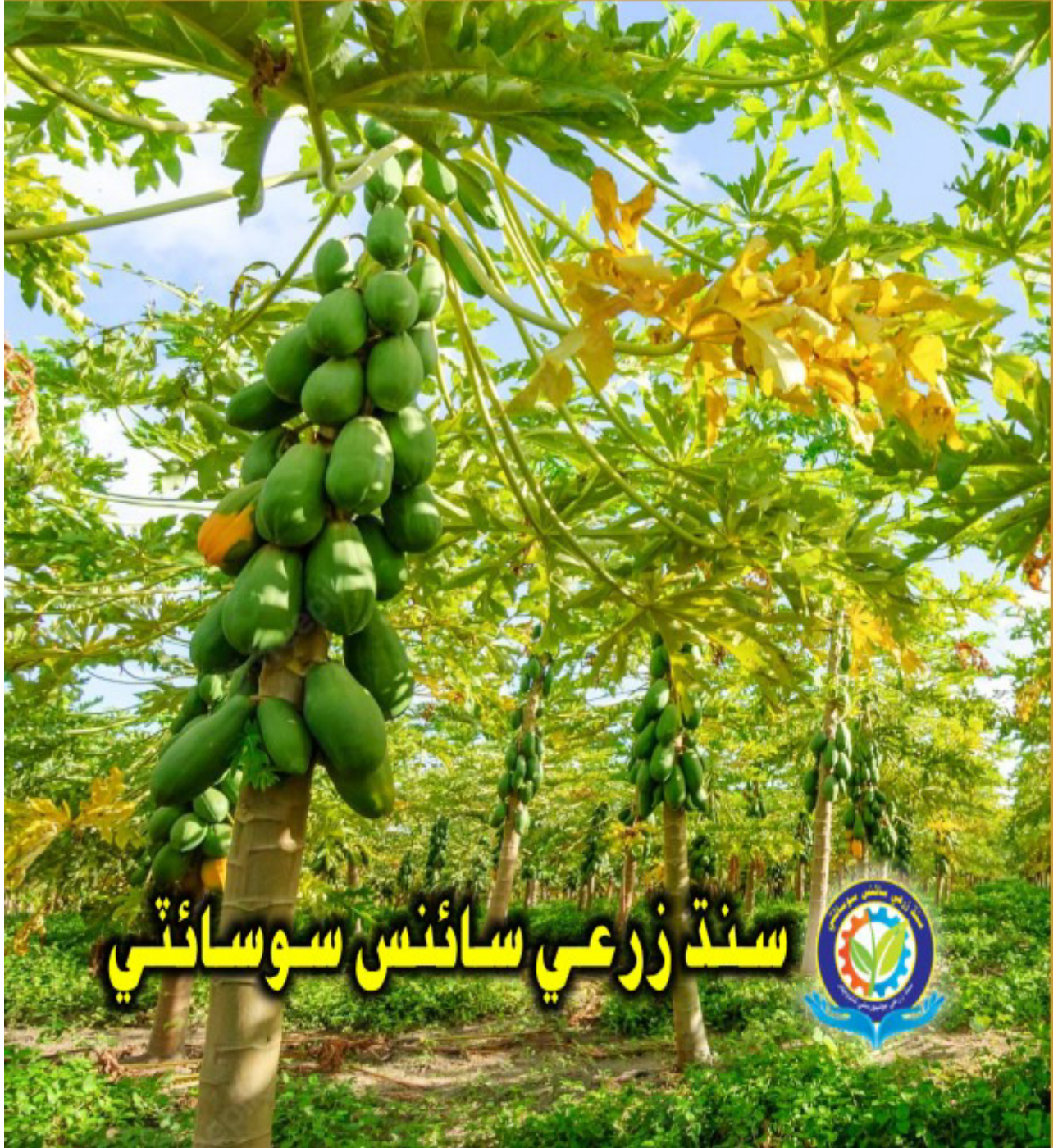
زرعی سائنس

www.sau.edu.pk

SINDH AGRICULTURE UNIVERSITY TANDOJAM

جلد-02، شمارو-06، آکٹوبر 2022ع

سند زرعی سائنس سوسائٹی

سندھ زرعي سائنس سوسائٽي

سندھ زرعي يونيورسٽي ٽنڊو ڄام

سندھ زرعي سائنس سوسائٽيءَ جا باني عهديدار

☐ سرپرست
پروفيسر ڊاڪٽر جان محمد مري
پرو وائيس چانسلر	☐ سرپرست اعليٰ
پروفيسر ڊاڪٽر فتح محمد مري
وائيس چانسلر
☐ سينئر نائب صدر
ڊاڪٽر محمد نعيم راجپوت	☐ صدر
پروفيسر ڊاڪٽر پائي خان سولنگي
☐ جنرل سيڪريٽري
پروفيسر ڊاڪٽر شاهنواز مري	☐ نائب صدر
ڊاڪٽر پنچل خان ٻٽ
☐ فنانس سيڪريٽري
ڊاڪٽر عرفان احمد گلال	☐ ايڊيشنل جنرل سيڪريٽري
ڊاڪٽر محمد سليم سرڪي
☐ آفيس سيڪريٽري
محمد علي شيخ	☐ انفارميشن سيڪريٽري
پروفيسر محمد منل جسڪاڻي

ايگزيڪيوٽو ڪائونسل

■ پروفيسر ڊاڪٽر تهمينه مڱڻ	■ پروفيسر ڊاڪٽر اعجاز حسين سومرو
■ پروفيسر ڊاڪٽر عقيل احمد ميمڻ	■ پروفيسر ڊاڪٽر منير احمد مڱريو
■ ڊاڪٽر علي رضا شاهه	■ پروفيسر ڊاڪٽر امتياز احمد نظاماڻي
■ ڊاڪٽر ذوالفقار علي عباسي	■ پروفيسر ڊاڪٽر تنوير فاطمه مياڻو
■ محمد سليم چانگ	■ ڊاڪٽر محمد يعقوب ڪونڌر

انڊريس: سندھ زرعي سائنس سوسائٽي، ڊپارٽمينٽ آف اينٽامالاجي، سندھ زرعي يونيورسٽي، ٽنڊو ڄام

سرپرست
پروفیسر ڈاکٹر جان محمد مری
 پرو وائیس چانسلر

سرپرست اعلي
پروفیسر ڈاکٹر فتح محمد مری
 وائیس چانسلر

چيف ايڊيٽر
پروفیسر ڈاکٹر پائي خان سولنگي

ايگزيڪيوٽو ايڊيٽر
پروفیسر ڈاکٹر منظور علي ابڙو
 ڊين، فيڪلٽي آف ڪراپ پروٽيڪشن

مٽنيڄنگ ايڊيٽر
پروفیسر محمد منل جسڪاڻي

ايڊيٽرس

☐ ايگريڪلچرل انجنيئرنگ
ڊاکٽر معشوق علي ٽالپر
ڊاکٽر محمود لغاري	☐ ڪراپ پراڊڪشن
ڊاکٽر شاهنواز مري
ڊاکٽر محمد نواز ڪانڌڙو
☐ اينيمل هسبنڊري ۽ وٽرنري سائنسز
ڊاکٽر ريحانه پرڙو
ڊاکٽر محمد نعيم راجپوت
ڊاکٽر شعيب احمد پيرزادو	☐ فوڊ سائنسز
ڊاکٽر اعجاز حسين سومرو
ڪراپ پروٽيڪشن
ڊاکٽر امتياز احمد نظاماڻي
☐ ڏوڪري ڪئمپس
ڊاکٽر ذوالفقار علي عباسي	☐ ايگريڪلچرل سوشل سائنسز
ڊاکٽر تهمينه مڱڻ
ممتاز علي جويو
☐ خيرپور ڪئمپس
ڊاکٽر علي رضا شاه	☐ انفارميشن ٽيڪنالاجي
ڊاکٽر پنچل خان ڀٽ
ڊاکٽر سهڻي عباسي
☐ عمرڪوٽ ڪئمپس
محمد سليم چانگ	

مواد موڪلڻ ۽ رابطي لاءِ:

چيف ايڊيٽر، ماهوار زرعي سائنس سنڌ زرعي سوسائٽي، ڊپارٽمينٽ آف اينٽامالاجي، سنڌ زرعي يونيورسٽي، ٽنڊو ڄام

Email: bksolangi@gmail.com Cell # 0300-3796765

ڪمپوزنگ: نور نواز حاجاڻو (اسٽينوگرافر، سنڌ زرعي سائنس سوسائٽي)

ايڊيٽوريل

پروفيسر ڊاڪٽر پائي خان سولنگي

صدر سنڌ زرعي سائنس سوسائٽي
چيف ايڊيٽر، ماهوار زرعي سائنس
سنڌ زرعي يونيورسٽي ٽنڊو ڄام

زرعي سائنس مئگزين جو آڪٽوبر 2022ع جو شمارو اوهان جي هٿن ۾ آهي. هن شماري ۾ ٻين اهم مضمونن سان گڏ خاص طور تي پبلن بابت شامل مضمون گهڻي اهميت وارو آهي، جنهن کي پڙهڻ ۽ ان تي عمل ڪرڻ وقت جي اهم ضرورت آهي. ڇاڪاڻ جو هن وقت سنڌ مان پبلن جو خاتمو ٿي رهيو آهي، جيڪو اسان لاءِ گهڻو نقصانڪار آهي. ماضيءَ ۾ به اسان ان تجربن مان گذريا آهيون پر تازو مثال هن سال جون برساتون ۽ سيلابي ٻوڏ آهي هن وقت جيترو به نقصان ٿيو آهي، ان جو وڏو سبب پبلن جو وڍجڻ آهي. ڇاڪاڻ جو پيلا نه صرف پاڻيءَ لاءِ روڪ جو سبب بڻجن ٿا، پر پاڻي جذب ڪرڻ لاءِ به پبلن جو وڏو ڪردار آهي. اها هڪ حقيقت آهي ته جيڪڏهن درياھ جي بچاءُ بند ۽ ٻين هنڌن تي موجود پيلا نه وڍجن ها ته هن وقت سنڌ ۾ جيتري سيلاب تباهي آندي آهي، اها نه اچي سگهي ها، ان ڪري پبلن جا اٽيڪ فائڊا آهن. پبلن جي وڍجڻ ۽ وڻن جي ڪوٽ سبب جتي جتي واهن، ڪئنالن ۽ بئراجن جا بند ٿئا، انهن کي ٻڌڻ وڏو مسئلو ٿي ويو. ڇاڪاڻ ته پاڻيءَ آڏو بند ٻڌڻ لاءِ وڻ وڏو هٿيار آهي، تنهن ڪري اسان کي پنهنجا پيلا ۽ وڻ بچائڻ گهرجن. پبلن سان گڏوگڏ پنهنجي زرعي زمين ۾ جتي به گنجائش هجي ته وڻ پوکجن، وڻ نه رڳو فصل لاءِ سٺي آبهوا پيدا ڪرڻ جو سبب بڻجن ٿا، پر ضرورت وقت انهن کي وڍائي ڪاٺ جي صورت ۾ معاشي فائدو به حاصل ڪري سگهجي ٿو. اميد آهي ته اسان جا آبادگار پاڻ ان طرف خاص توجهه ڏيندا.

زرعي سائنس مئگزين جي پليٽ فارم تان پڙهندڙن تائين جديد ۽ تحقيقي مواد پهچائڻ جو سلسلو جاري آهي، مئگزين جي هن شماري ۾ پبلن کي درپيش ايندڙ خطرا ۽ انهن کان بچاءُ، گوبي جي پوک، پوٽن جي نسل سازي ۽ ان جي زراعت ۾ اهميت، لاهوري گجر جي پوک، سنڌ ۾ ڪڇيءَ جي پوک، پيپيٽي ۾ صحت جا لڪيل راز انجيري جي پوک، ٿر جي نامياتي زراعت، زمين جي پيداواري صلاحيت ڪيئن وڌائجي ۽ ٻيا اهم مضمون شامل آهن، جيڪي يقيناً عام پڙهندڙن سميت آبادگارن ۽ شاگردن سان گڏوگڏ زرعي محققن، توسيعڪارن ۽ استادن لاءِ به ڪارائتا ثابت ٿيندا.

هڪ ٻئي لاءِ نيڪ تمنائون ۽ دعائون

پيغام

پروفيسر ڊاڪٽر فتح محمد مري

وائيس چانسلر

باني سرپرست اعليٰ، سنڌ زرعي سائنس سوسائٽي، ماهوار زرعي سائنس
سنڌ زرعي يونيورسٽي ٽنڊوڄامر

تازين برساتن کان پوءِ سنڌ سميت پاڪستان کي زرعي طور تي وڏو نقصان ٿيو آهي، جنهن جي ازالو لاءِ گهڻو وقت لڳي سگهي ٿو، گهڻي محنت ڪرڻ ۽ ڏکين حالتن کي صبر سان گذارڻ جي ضرورت آهي. گڏوگڏ ملڪ ۾ کاڌ خوراڪ جي کوٽ ۽ مهانگائيءَ جو مسئلو به اٿس آهي پر انهن سڀني ڳالهين باوجود اسان کي زراعت جي معاملي ۾ سنجيده ٿيڻو آهي، جتي جتي برساتي ۽ ٻوڏ جو پاڻي گهٽجي رهيو آهي، اُتي پوکائي ڪرڻ گهرجي. مختلف پاجيون ۽ ننڍا فصل به هن وقت گهڻا فائديمند ثابت ٿي سگهن ٿا. هڪ مثبت ڳالهه اها آهي ته وفاقي توڙي صوبائي حڪومتن پاران آبادگارن لاءِ ڪافي بهتر اعلان ڪيا ويا آهن نه صرف آبيانو ۽ ڍل معاف ڪئي وئي آهي پر بچ ۽ ڪيميائي پاڻ ڏيڻ لاءِ به اڳڀرائي ٿي آهي، جنهن مان آبادگارن کي فائدو حاصل ڪرڻ گهرجي. اُن لاءِ جيڪو سرڪاري طريقيڪار موجود هجي، انهيءَ جي ڄاڻ حاصل ڪجي ۽ پوءِ قاعدن موجب حصو وٺجي. اسان وٽ گهڻي قدر ائين ٿئي ٿو جو آبادگار کي زراعت جي حوالي سان آيل سرڪاري اسڪيمن ۽ فائدي وارن پروگرامن جي خبر ٿي نٿي پوي، وقت سان گڏ انهن پروگرامن جو مدو پورو ٿيو وڃي پر جيئن ته هن وقت ٻوڏ واري صورتحال ۾ نه صرف ملڪي پر غير ملڪي سطح تي به زراعت جي حوالي سان وڏيون اسڪيمون ۽ امداد ملي آهي، جنهن مان اسان جي آبادگار پائرن کي فائدو حاصل ڪرڻ گهرجي. انشاءِ الله هي ڏکيو وقت گذري ويندو ۽ سنڌ ٻيهر سرسبز ٿي خوشحالي طرف وڌندي ۽ اسان سڀ خوشيون ماڻينداسين.

پيغام

پروفيسر ڊاڪٽر جان محمد مري

پرو وائيس چانسلر

باني سرپرست، سنڌ زرعي سائنس سوسائٽي، ماهوار زرعي سائنس

سنڌ زرعي يونيورسٽي ٽنڊوڄام

زرعي سائنس مئگزين جو آڪٽوبر 2022ع جو شمارو اوهان جي هٿن ۾ آهي. اوهان سڀني پڙهندڙن ۽ ليکڪن جي بهتر موت تي اسان جي ڪوششن کي وڌائي ٿي. هن وقت زرعي حوالي سان اسان کي ڪافي مسئلن کي منهن ڏيڻو پئجي رهيو آهي، برساتي ۽ ٻوڏ جي پاڻيءَ جي گهٽجڻ کان پوءِ موجود پاڻي بدبودار ٿي چڪو آهي ۽ اهو ڪيترن ئي وبائي بيمارين جو سبب بڻجي رهيو آهي، جنهن جو شڪار انسان سميت جانور ۽ جيت ٿي رهيا آهن. جانورن ۾ چمڙيءَ جي بيماري وڌڻ جي ڪري هزارن جي تعداد ۾ جانور مري رهيا آهن، جن جو سڌي اڻ سڌيءَ ريت واسطو اسان جي زراعت سان آهي. چاڪاڻ ته زراعت ۽ جانور آبادگار جي معاش جو ذريعو آهن، برساتي ٻوڏ سبب فصل تباهه ٿي ويا ته باقي ٿورو ڪي گهڻو ذريعو چوپايو مال ۽ جانور آهن، جن کي وڪرو ڪري آبادگار پنهنجي ڏکئي وقت ۾ گذارو ڪري سگهي ٿو. هن وقت ان ڳالهه جي سخت ضرورت آهي ته زمين جي جنهن به ٽڪري ۾ پاڻي گهٽجي رهيو آهي، ان کي پوکي لاءِ تيار ڪندو هلجي ۽ وقت سان گڏ فصل پوکجن پر گڏوگڏ پاڻ کي ۽ پنهنجي چوپائي مال ۽ جانورن کي به بيمارين کان بچائجي. اهو به ڏٺو ويو آهي ته ٻوڏ جي پاڻيءَ موجود هجڻ باوجود آبادگار ڦٽين ۽ ٻين فصلن جو چونڊو ڪرائي رهيا آهن پر اهو ڪنهن به طرح خطري کان گهٽ ناهي، چاڪاڻ جو بينل پاڻيءَ ۾ ڪيترائي زهريلا جيت ۽ جراثيم پيدا ٿين ٿا، ان ڪري اهڙي صورت ۾ گهڻي احتياط ڪرڻ جي ضرورت آهي. چونڊي جو بهتر وقت پاڻيءَ جي سُڪي وڃڻ کان پوءِ آهي، تنهنڪري ان کان احتياط ڪرڻ گهرجي. چاڪاڻ ته احتياط هر ڏکئي وقت کان بچائي سگهي ٿو.

پنهنجي پل تي پاڻ ئي هلبو!

ڊاڪٽر محرم علي قمبراڻي

ڊپارٽمينٽ آف بايوٽيڪنالاجي

پيٽن جي هر باس لڙهي وئي،
چاهت جي هر چاس لڙهي وئي،
آئيندي جي آس لڙهي وئي،
بچي ڪنهن جي ڪا نه پري،
آ سون ۾ منهنجي سنڌ وري.

ڪنهنجي آڏو هٿ نه ڪٽبو
پنهنجي پل تي پاڻ اي هلبو
ڪنهن سان ڪو سور نه سلبو
ڪنهن تي پاڙي ٿي نه چري،
آ سون ۾ منهنجي سنڌ وري.

قطب باڪ ستارو ڏسندي،
محرم نور نظارو ڏسندي،
قمبراڻي ڪو سهارو ڏسندي،
اميدن جي لات پري.
آ سون ۾ منهنجي سنڌ وري.

آ سون ۾ منهنجي سنڌ وري،
آ سون ۾ منهنجي سنڌ وري.

پڇڙا به پوسائيل هوندئي،
بڪن ۾ پنوائيل هوندئي،
دونهن ۾ دونهائيل هوندئي،
چڪي هوندي ڪنهن نه ذري،
آ سون ۾ منهنجي سنڌ وري.

دل ۾ آهن درد گهٽان،
ڪنهن تي ڪهڙا ڏوهه هٿان،
ڪنهنجا ڪنهنجا پار ڪٿان،
سڪ جي گهڙي ڪا ڪان سري،
آ سون ۾ منهنجي سنڌ وري.

فهرست

صفحہ نمبر	مصنف	عنوان
07	ڊاڪٽر غلام مصطفيٰ لغاري	▪ زمين جي پيداواري صلاحيت کيئن وڌائجي
08	ياسر علي ڪنڀر	▪ ٻوٽن جي نسل سازي ۽ ان جي زراعت ۾ اهميت
09	آڪاش پنهور	▪ گوبي جي پوک
11	آڪاش پنهور	▪ لاهوري گجر جي پوک
12	مزل فاروق جمالي، ڊاڪٽر نياز احمد واھوچو	▪ سنڌ ۾ ڪڇي جي پوک
13	ريحانه راهو	▪ پيپيٽي ۾ صحت جا لڪيل راز
14	ڊاڪٽر علي مراد راهو	▪ انجیر جي پوک
15	ريحانه راهو	▪ بادام جي پيداواري ٽيڪنالاجي
17	ڊاڪٽر گلنار علي مغل	▪ جانورن جي بهتر افزائش ۽ پيداوار ۾ واڌ
18	ميمونه اسلام	▪ پيلن کي درپيش ايندڙ خطرا ۽ انهن کان بچاءُ
20	ڊاڪٽر علي مراد راهو	▪ اوزون گئس جو تهه
21	ڊاڪٽر اسلام الدين مجيد اٿو	▪ ٿر جي نامياتي زراعت
23	ڊاڪٽر لياقت علي پٿو	▪ آڪٽوبر مهيني ۾ فصلن جي سار سنڀال

زمين جي پيداواري صلاحيت کيئن وڌائجي!

ڊاڪٽر غلام مصطفيٰ لغاري

ايسوسيٽ پروفيسر

ڊپارٽمينٽ آف ايگراڻومي

سنڌ زرعي يونيورسٽي ٽنڊو ڄام

gmlaghari@sau.edu.pk

زمين فصل پوکڻ لاءِ هڪ اهم جز آهي سڌريل ملڪن
زمين کانسواءِ فصل پوکڻ لاءِ ٻيا ذريعا پڻ اختيار ڪيا آهن پر
اسان وٽ زمين ئي آهي جنهن تي فصل پوکيا ويندا آهن.

ملڪ ۾ ڪٿي
تجرباتي بنيادن تي
فصل پوکڻ لاءِ اپاءَ
ورتا ويا آهن پر وڏي
پيماني تي ان تي ڪم
نه ٿيو آهي. اسان جي
زمين خاص ڪري
سنڌ جي زمين ۾ کاڌ
خوراڪ جي جرن جي
انتھائي گھٽتائي
آهي. انهي ڪوٽ کي
پورو ڪرڻ لاءِ
ڪيترائي اپاءَ وٺي
سگھجن ٿا. 1. زمين
کي پوکي کان پوءِ
ساهي ڏجي ڪجهه
وقت لاءِ پوکي نه ڪرڻ
سان زمين ۾ هوا يا

زمين جي صحت جو سڌو سنئون واسطو پيداوار سان آهي. زمين جي
جتادار صحت يا زرخيزي به ڪيترن ئي طريقن سان وڌائي سگھجي ٿي
ان لاءِ قدرتي پاڻ اهم ڪردار ادا ڪن ٿا. سڌريل ملڪن developed
countries ۾ فصل ڪٽڻ يا لٽڻ harvest ڪرڻ کان پوءِ ان جي بچيل
حصي ٿڙ پاڙ پنن remaining parts of plants stem roots and
leaves کي هر ڏئي زمين ۾ ملائي ڇڏيندا آهن ان سان زمين ۾ موجود
جاندارن لاءِ ججهي مقدار ۾ کاڌ خوراڪ ملي ٿي ان جو هاڪاري اثر
فصلن جي پيداوار تي ٿئي ٿو. ڪيترن قسمن جا پاڻ سائو پاڻ green
manure جو استعمال چوپايو مال مان ملندڙ پاڻ جو استعمال زمين کي
صحت زرخيزي ڏين ٿا جنهن سان فصلن جي پيداوار ۾ گھڻي وقت لاءِ
پيداوار ۾ واڌ ٿي سگھي ٿي. صاف سني بچ جو استعمال بچ کي پسائي
soaking استعمال ڪرڻ بچ جي صحيح گھرائي ۾ استعمال
ڪرڻ بچ جو سفارش ڪيل مقدار جو استعمال فصلن ۾ پيداوار تي
هاڪاري اثر وجهي ٿو.

زمين جي صحت جو سڌو سنئون واسطو پيداوار سان
آهي. زمين جي جتادار صحت يا زرخيزي به ڪيترن ئي
طريقن سان وڌائي سگھجي ٿي ان لاءِ قدرتي پاڻ اهم ڪردار
ادا ڪن ٿا. سڌريل ملڪن developed countries ۾ فصل
ڪٽڻ يا لٽڻ harvest ڪرڻ کان پوءِ ان جي بچيل حصي ٿڙ
پاڙ پنن remaining parts of plants stem roots and
leaves کي هر ڏئي زمين ۾ ملائي ڇڏيندا آهن ان سان زمين ۾
موجود جاندارن لاءِ ججهي مقدار ۾ کاڌ خوراڪ ملي ٿي ان جو
هاڪاري اثر فصلن جي پيداوار تي ٿئي ٿو. ڪيترن قسمن جا
پاڻ سائو پاڻ green manure جو استعمال چوپايو مال مان
ملندڙ پاڻ جو استعمال زمين کي صحت زرخيزي ڏين ٿا جنهن
سان فصلن جي پيداوار ۾ گھڻي وقت لاءِ پيداوار ۾ واڌ ٿي
سگھي ٿي. صاف سني بچ جو استعمال بچ کي پسائي
soaking استعمال ڪرڻ بچ جي صحيح گھرائي ۾
استعمال ڪرڻ بچ جو سفارش ڪيل مقدار جو استعمال
فصلن ۾ پيداوار تي

هاڪاري اثر وجهي
ٿو. ٻوٽن جو مفاصلو
يا ٻوٽن جو صحيح
ڳاڻيٽو في ايڪڙ يا
هيڪٽر تي فصلن
جي پيداوار تي
هاڪاري اثر وجهي
ٿو. پاڻي يا پاڻ جو
صحيح وقت تي
گھرج مطابق
استعمال فصلن مان
وڌيڪ ٺاڻو ڪمائڻ
لاءِ بهتر آهي.

فصلن ۾
بيمارين کان بچڻ لاءِ
صحيح وقت تي
صحيح استعمال به

فصلن کي نقصان کان بچائي گھربل بهترين پيداوار وٺي
سگھجي ٿي. وڌيڪ پيداواري سگھ رکندڙ جنسن جي پوکي يا
انھن کي صحيح وقت لٽڻ يا مناسب وقت مارڪيٽ پهچائڻ
سان به وڌيڪ ٺاڻو ڪمائي سگھجي ٿو.

گيس جيڪي زمين لاءِ فائديمند آهن زمين ۾ اچي اتي
رھندڙ جاندارن جي واڌ ويجهه کي اهم ڪردار ادا
ڪنديون اهڙي طرح زمين جي صحت ۽ زرخيزي تي
هاڪاري اثر ٿيندا.

ٻوٽن جي نسل سازي ۽ ان جي زراعت ۾ اهميت

ياسر علي ڪنڀر

ڊپارٽمينٽ پلانٽ بريڊينگ اينڊ جينيٽڪس

سنڌ زرعي يونيورسٽي ٽنڊو ڄام

ٻوٽن جي نسل سازي جو علم صدين کان وٺي زراعت جو هڪ اهم حصو رهيو آهي. هي هڪ فن، سائنس، ۽ ٽيڪنالاجي آهي جنهن جي مدد سان ڪنهن به ٻوٽي جي جيناتي مواد يعني ڊي اين اي (DNA) يا ڪروموسوم (Chromosome) ۾ تبديلي آڻي ان کي انسان ذات لاءِ فائديمند بڻائي سگهجي ٿو. يا ڪٿي ائين چئجي ته هڪ اهڙو فن آهي جنهن ۾ هٿرادو طريقي سان ٻوٽي جي جيناتي مواد (DNA) ۾ تبديلي آڻي انهن جي پيداوار ۽ معيار ۾ اضافو آڻي سگهجي ٿو. چيو وڃي ٿو پلانٽ بريڊنگ يا ٻوٽن جي نسل سازي جو هي فن ايترو پراڻو آهي جيتري زراعت پراڻي آهي. صدين کان وٺي زراعت جاندارن جي جياپي جو ذريعو رهي آهي ۽ پوءِ ڌرتيء تي جتن، جتن آبادي جو انگ وڌندو ويو، تنهن خوراڪ جي ضرورت پڻ وڌندي وئي ۽ زرعي ماهرن کاڌي جون ضرورتون پوريون ڪرڻ لاءِ ٻوٽن جي نسل سازي واري فن کي اپنائيو ۽ ان دور ۾ ٻوٽن جي نسل سازي ڪجهه هن طرح ڪئي ويندي هئي ته قدرتي طور سنن خاصيتن وارن ٻوٽن جي چونڊ ڪري انهن جي نسل در نسل پوک ڪئي ويندي هئي ته جيئن بهتر کان بهتر خاصيتن وارن ٻوٽن جي چونڊ ڪري سگهجي. دراصل ٻوٽن جي نسل سازي جو علم ان دور ۾ هڪ فن هو ۽ وقت گذرڻ سان اهو سائنس ۽ ٽيڪنالاجي پڻ ٿي ويو. زرعي تحقيق ٻڌائي ٿي ته دنيا ۾ سڀ کان پهريون انقلاب زراعت جي صورت ۾ سامهون آيو جنهن انسان جي خوراڪ جو دارومدار ٻوٽن تي آڻي ڇڏيو. زرعي سائنسدانن جو چوڻ آهي ته هينئر دنيا جا ڪيترائي ملڪ کاڌي ۽ خوراڪ جي قلت کي منهن ڏئي رهيا آهن ۽ پلانٽ بريڊنگ هڪ واحد ذريعو آهي جنهن جي مدد سان ان مسئلي کي حل ڪري سگهجي ٿو. زراعت جي ماهرن هميشه کان ئي کاڌي خوراڪ جي قلت کي گهٽائڻ لاءِ پنهنجون ڪوششون ڪيون آهن.

جنهن ۾ وقت جي مھان سائنسدانن نارمن ارنسٽ بورلاگ کي ڪڏهن نٿو وساري سگهجي جنهن کي " سائي انقلاب جو باني" سڏيو ويندو آهي. اهو نارمن بورلاگ ٿي ته هو جنهن 1940 واري دور ۾ جتي دنيا بڪ ۽ بدحالي جي ور چڙهي رهي هئي اتي هن ڪڻڪ جي ننڍي قد واري جنس تيار ڪري دنيا کي بڪ ۽ بدحالي کان بچايو. جنهن کي اڄ سائي انقلاب (Green Revolution) جي نالي سان سڃاتو وڃي ٿو. سائي انقلاب ڪڻڪ جي پيداوار ۾ 44 سيڪڙو اضافو آندو ۽ جنهن لاءِ هن مقبول سائنسدان کي 1970ع ۾ امن جي نوبل انعام سان پڻ نوازيو ويو. هاڻي جتن، جتن دنيا ترقي ڪئي آهي تنهن، تنهن زرعي سائنس به بايوٽيڪنالاجي جي مدد سان هن فن کي هڪ نئون رخ ڏنو آهي جنهن جي مدد سان ڪنهن به ٻوٽي جي جيناتي مواد ۾ پنهنجي گهرج مطابق تبديليون آڻي سگهجن ٿيون، جيئن اناج وارن فصلن ۾ پيداوار جا جين وڌائڻ، بيماري جا جين ختم ڪرڻ يا جين ۽ ميون جون خاص پيداوار واريون جنسون تيار ڪرڻ ته جيئن کاڌي جي قلت کي منهن ڏئي سگهجي ۽ هاري پڻ ان مان وڌ کان وڌ اُچورو حاصل ڪري آمدني کي بهتر بڻائي سگهي. سني پيداوار سان گڏ ٻوٽن ۾ اهڙيون تبديليون متعارف ڪرايون پيون وڃن، جنهن سان ٻوٽي جو غذائي ڏاڻقو پڻ بهتر ٿي سگهي، ٻوٽن ۾ قوت مدافعت پيدا ڪرڻ ته جتن هو بيمارين ۽ جيتن کان پاڻ کي محفوظ رکي سگهن ته جتن انهن تي زهرن جو استعمال گهٽجي سگهي ۽ ماحول کي گدلاڻ کان بچائڻ بچائي سگهجي. ان سان گڏوگڏ زرعي سائنسدان بايو ٽيڪنالاجي جي مدد سان ٻوٽن ۾ اهڙيون تبديليون آڻي رهيا آهن جن سان اهي ماحول ۾ ٿيندڙ تبديلين جهڙوڪ خشڪي، گرمي، ۽ لوڻياڻ کي منهن ڏيندي پاڻ کي مستقل رکي سگهن ان سلسلي ۾ دنيا جا ڪيترائي ادارا ٻوٽن جي نسل سازي تي ڪم ڪري رهيا آهن جنهن ۾ رانس ريسرچ انسٽيٽيوٽ (IRRI) فلپائن، انٽرنيشنل سينٽر فار وِٽ اينڊ مائيز امپرومينٽ (CIMMYT) ميڪسيڪو انٽرنيشنل سينٽر فار ٽراپيڪل ايگريڪلچر (CIAT) ڪولمبيا، نوڪليئر انسٽيٽيوٽ آف ايگريڪلچر (NIA) ٽنڊو ڄام ۽ ٻيا اهڙا ڪيترائي متحرڪ ادارا زراعت جي بهتري لاءِ ڪم ڪري رهيا آهن ته جيئن دنيا کي بڪ جي ڏڪار کان بچائي سگهجي.

گوبيءَ جي پوک

آڪاش پنهور

ڊپارٽمينٽ آف پلانٽ پروٽيڪشن

سنڌ زرعي يونيورسٽي ٽنڊو ڄام

Pahnwarakash5@gmail.com

ويجن جنهن بعد زمين کي هڪ ڀيرو ٻيهر اونها هر ڏئي ساڳي وسيلي پٿر وغيره پوري زمين کي نرم ڪجي ته جيئن ٻج جو ڦوٽهڙو تڪڙو ۽ وڌيڪ ٿئي زمين کي مختلف ٻارن ۾ ورهائجي ۽ مناسب وچوتي ٿي ڪريا وغيره ناهجن ۽ زمين جي تياري دوران وڻاڻ جو پاڻ استعمال ڪرڻ نه وسارجي.

گل گوبي

مندائتي گوبي جي پوک لاءِ آگسٽ سيپٽمبر ۾ ٻيچارو پوکجي ۽ آڪٽوبر، نومبر ۾ رونبو ڪجي جڏهن ته پاڇائي فصل لاءِ آڪٽوبر ۽ نومبر ۾ ٻيچارو ڪجي ۽ فيبروري مارچ ۾ رونبو ڪجي گل گوبي جي اڳاٽي پوک لاءِ جون جولاءِ ۾ ٻيچارو پوکجي ۽ آگسٽ سيپٽمبر ۾ ان جو رونبو ڪجي تيار ٿيل ٻج جو رونبو ٻه فوٽ ويڪرن ڪيرن تي ڪرڻ گهرجي جنهن ۾ هڪ فوٽ جي وٿي رکجي ٻيچاري لاءِ ايڪڙ تي اڌ ڪلو کان

ڪلو ٻج استعمال ڪجي گلن جھلڻ کان پهرين هڪ ٻوري يوريا في ايڪڙ وجهڻ گهرجي ۽ روني جي تن ڏينهن بعد پھريون پاڻي ڏجي ته جيئن گوبي واڌ ويجه ڪري تيار ٿي سگهي. جيڪڏهن جيتن جو حملو نظر اچي ته زرعي ماهرن جي صلاح سان ڪنهن به سفارش ڪيل دوا جو استعمال ڪجي گل گوبي جو آڳاٽو فصل آڪٽوبر کان جڏهن ته مندائتي فصل ڊسمبر کان ۽ پاڇاڻو

فصل مارچ کان پٽڊاوار ڏيڻ شروع ڪندو آهي صحتمند ۽ وڏن گلن جي مارڪيٽ ۾ وڌيڪ اگهه ملي ٿو. گل گوبي ايڪڙ تي 120 کان 150 مٺ پٽڊاوار ڏئي ٿي پر سني محنت سان اها وڏي 200 مٺ به ٿي سگهي ٿي

گوبي ڪثرت سان واپرائي ويندي آهي. گوبي جو گل عام طور تي کاڌو ويندو آهي ۽ هن جي گل جو رنگ اڇو پٺ ساوا ٿيندا آهن اڪثر شهر جي آس پاس ويجهو رهندڙ آبادگار گوبي جي پوک انهي ڪري به وڏي ايراضي تي ڪندا آهن جو شهر جي منڊين تائين تازي گوبي موڪلي

سنو نائو ڪمائي سگهجي ٿو. گوبي جي وڌ کان وڌ پيداوار حاصل ڪرڻ لاءِ انجي سائنسي بنياد ۽ سڌريل طريقن سان پوکي ڪرڻ وقت جي ضرورت آهي.

• گوبي جا مکيه 3 قسم

آهن

• گل گوبي

• بند گوبي

• گنڊ گوبي

• زمين جي چونڊ ۽

تياري

گوبي جي لڀائتي

پيداوار وڻڻ لاءِ ضروري

آهي ته سمر ڪلر کان

آجي زرخيز زمين جي چونڊ ڪجي ۽ ان ۾ بيٺل ڪنهن پراڻي فصل جو موجود گندگاهه هرن وسيلي پاڙون ڪڍي زمين کي ڪجهه ڏينهن کليل رکڻ گهرجي ت جيئن زمين اس کائي ۽ ان ۾ لڪيل جيت جڻيا سج جي روشني ۾ مري

• بند گوبي

بند گوبي جو بيجارو سيپٽمبر، آڪٽوبر ۾ لڳايو ويندو آهي جڏهن ته آڪٽوبر، نومبر ۾ ان جو رونبو ڪيو ويندو آهي. بيجاري جي پوکي لاءِ ٻن فوٽن تائين ڪريا ٺاهڻ گهرجن هر ٻوٽي جي وچ ۾ ڏيڍ فوٽ جو مفاصلو هجڻ گهرجي بيجاري لاءِ هڪ ڪلو ايڪڙ لاءِ ڪافي آهي رونبي جي 40 ڏينهن بعد هڪ ٻوري يوريا جي ايڪڙ تي ڏيڻ گهرجي پھريون پاڻي رونبي جي ٽن ڏينهن بعد ۽ باقي پاڻي هفتي بعد ڏيڻ گهرجي بند گوبي جنوري کان پٽداوار ڏيڻ

شروع ڪندي آهي جيڪڏهن فصل تي سٺي محنت ٿيل هوندي ته 120 کان 150 مڻ في ايڪڙ مان حاصل ڪري سگهجي ٿو.

• ڳنڍ گوبي

ڳنڍ گوبي جو ٻج سيپٽمبر آڪٽوبر ۾ لڳايو ويندو آهي ۽ نومبر ۽ ڊسمبر ۾ ان جو رونبو ڪيو ويندو آهي. ڳنڍ گوبي لاءِ ڏيڍ فوٽ جا ويڪرا ڪريا ٺاهڻ گهرجن ۽

نون انجن جي وڻي تي ان جو رونبو ڪجي بيجاري لاءِ ڏيڻ گهرجن هر ٻوٽي جي وچ ۾ ڏيڍ فوٽ جو مفاصلو هجڻ گهرجي بيجاري لاءِ هڪ ڪلو ايڪڙ لاءِ ڪافي آهي رونبي جي 40 ڏينهن بعد هڪ ٻوري يوريا جي ايڪڙ تي ڏيڻ گهرجي پھريون پاڻي رونبي جي ٽن ڏينهن بعد ۽ باقي پاڻي هفتي جي وڻي سان ڏجي ڳنڍ گوبي تي به جيتن ۽ بيمارين جو حملو تنهنڪري ٿيندو آهي ان کان بچاءُ لاءِ ڪنهن زرعي

ماهرن جو مشورو وٺڻ گهرجي. ڳنڍ گوبي جو فصل فيبروري کان پٽداوار ڏيڻ شروع ڪندو آهي، 100 کان 120 مڻ في ايڪڙ پٽداوار ڏيندو آهي.

• گوبي جي پٽ

گل گوبي، بند گوبي ۽ ڳنڍ گوبي جي پٽ هميشه وقت تي ڪرڻ گهرجي جڏهن ان جو ميوو سائيز جي لحاظ کان وڏو ٿئي ٿو اهڙي گل جو وزن وڌيڪ هجڻ ڪري پٽداوار ۾ اضافو ٿيندو ۽ آمدني به وڌيڪ ٿيندي پٽ مارڪيٽ جي

اڳهه کي سامهون رکندي ان وقت ڪرڻ گهرجي جڏهن ان جا اڳهه وڌيڪ هجن ۽ ڪوشش اها ڪجي ته پٽ شام جي وقت ڪجي ۽ پٽ ڪيل گلن کي پاڻي سان ڌوئجي ته جيئن لڳل دوائن جو زهر ختم ٿي وڃي ۽ واپرائيندڙ ڪنهن به نقصان کان محفوظ رهي سگهي ٻيو فائدو اهو ٿيندو ته صاف گلن کي مارڪيٽ ۾ وڪري دوران

مندائتي گوبي جي پوک لاءِ آگسٽ سيپٽمبر ۾ بيجارو پوکجي ۽ آڪٽوبر، نومبر ۾ رونبو ڪجي جڏهن ته پاڇائي فصل لاءِ آڪٽوبر ۽ نومبر ۾ بيجارو ڪجي ۽ فيبروري مارچ ۾ رونبو ڪجي گل گوبي جي اڳاٽي پوک لاءِ جون جولاءِ ۾ بيجارو پوکجي ۽ آگسٽ سيپٽمبر ۾ ان جو رونبو ڪجي تيار ٿيل ٻج جو رونبو ٻه فوٽ ويڪرن ڪيرن تي ڪرڻ گهرجي جنهن ۾ هڪ فوٽ جي وڻي رکجي بيجاري لاءِ ايڪڙ تي اڌ ڪلو کان ڪلو ٻج استعمال ڪجي گلن جهلڻ کان پهرين هڪ ٻوري يوريا في ايڪڙ وجهڻ گهرجي ۽ رونبي جي ٽن ڏينهن بعد پھريون پاڻي ڏجي ته جيئن گوبي واڌ ويجهه ڪري تيار ٿي سگهي. جيڪڏهن جيتن جو حملو نظر اچي ته زرعي ماهرن جي صلاح سان ڪنهن به سفارش ڪيل دوا جو استعمال ڪجي گل گوبي جو اڳاٽو فصل آڪٽوبر کان جڏهن ته مندائتي فصل ڊسمبر کان ۽ پاڇاٽو فصل مارچ کان پٽداوار ڏيڻ شروع ڪندو آهي صحتمند ۽ وڏن گلن جي مارڪيٽ ۾ وڌيڪ اڳهه ملي ٿو. گل گوبي ايڪڙ تي 120 کان 150 مڻ پٽداوار ڏئي ٿي پر سٺي محنت سان اها وڏي 200 مڻ به ٿي سگهي ٿي.

اهميت ملندي ۽ اڳهه به سٺا ملندا ڪوشش اها ڪجي ته شام جو گوبي جي پٽ ڪجي ۽ ساڳي ڏينهن تي منڊي ۾ پهچائجي ته ايندڙ ڏينهن صبح جو تازي نموني وڪرو ٿي سگهي داغيل يا خراب گلن کي ڪڍي.

لاهور جي گجر جي پوک

• پوکي جو طريقو

لاهور جي گجر پٽانن وانگر به پوکي وڃي ٿي پر وليم وسيلي گجرن جي پوک سٺي پيداوار ڏئي ٿي. 6-6 انچ وليم جا ٽڪرا ڪري اهي ڪرين تي هڻي هڪدم پاڻي ڏجي ته جيئن وليمون خشڪ نه ٿين ۽ انهن جي واڌ ويجهه وارو عمل تڪڙو ٿئي.

• پاڻ جو استعمال

ايس ايس پي پاڻ 2 ٻوريون يا ڊي اي پي هڪ ٻوري في ايڪڙ پوکي وقت ڏيڻ گهرجي پوکي جي هڪ مهيني کانپوءِ يوريا جي هڪ ٻوري في ايڪڙ وليم جي پاڻن ۾ چٽ ڪري پاڻي ڏجي.

• پاڻي

هن فصل کي پهريون پاڻي هڪدم بعد ڏيڻ گهرجي. باقي هر 15 ڏينهن پاڻي ڏيڻ گهرجي يا وري گهرج مطابق ڏيڻ گهرجي.

• گندگاه جو خاتمو

فصل ۾ گندگاه ٿئي ته گڏ ڪيڙو گهرجي جنهن سان زمين نرم ٿئي ٿي ۽ پيداوار به سٺي ٿئي ٿي ۽ جيئن جو حملو به گهٽ ٿئي ٿو.

• جيت

چور ڪينٽون:

دوا ڊيلٽافاس 500 ملي ليٽر 100 ليٽر پاڻي ۾ ملائي قوهارو ڪجي يا ڪراتي دوا 400 ملي ليٽر في ايڪڙ قوهارو ڪجي.

• گجرن جي کوتائي

گجرن جو فصل 90 ڏينهن معنيٰ 3 مهينن کان پوءِ پيداوار ڏيڻ شروع ڪندو آهي اپريل ۾ پوکيل فصل آگسٽ ۾ ۽ جولاءِ آگسٽ وارو پوکيل فصل نومبر ڊسمبر ۾ پيداوار ڏيڻ شروع ڪندو آهي کوتائي ڪري ڏسجي ته گجرن جو وزن ڪيترو آهي. ننڍي وزن واري گجرن جي کوتائي نه ڪجي تيار ٿيل فصل جي کوتائي احتياط سان ڪجي ته جيئن اهي وڃي خراب نه ٿي پون. جنهن سان مارڪيٽ ۾ اگهه سٺو ملندو.

• پيداوار

هن فصل تي سٺي محنت ڪرڻ سان پيداوار ايڪڙ تي 150 کان 200 من حاصل ڪري سگهجي ٿو.

آڪاش پنهور

ڊپارٽمينٽ آف پلانٽ پروٽيڪشن

سنڌ زرعي يونيورسٽي ٽنڊو ڄام

Pahnwarakash5@gmail.com

لاهور جي گجر کي ماڻهو شوق سان کائين ٿا هي فصل سٺو منافعو ڏئي ٿو ان ڪري آبادگار وقت سر سٺي محنت ڪري سٺو فائدو حاصل ڪري سگهن ٿا.

• زمين جي چونڊ ۽ تياري

گجر جي پوک لاءِ هلڪي وارياسي زمين جي چونڊ ڪجي پوکي کان هڪ مهينو اڳ زمين ۾ گريل سٽيل وٽاڻ جي پاڻ جون 40 کان 50 گاڏيون وجهي ڏيئي هر جي مدد سان زمين اندر ملائڻ گهرجي. زمين کي اونها هر ڏئي پتر پوري زمين کي چڱي طرح ليول ڪري ڪريا به اڍائي فوٽ جي مفاصلي تي ٺاهڻ گهرجي ڪرين تي پوکيل گجرن جو فصل پنداوار سٺي ڏئي ٿو.

• بچ جو مقدار

گجرن جي وليم جا 5 من في ايڪڙ استعمال ڪجي وليم / بچ جي چونڊ ۽ ڪوالت اهم معيار آهي جنهن سان سٺي پيداوار ملي ٿي صحتمند ۽ بيمارين کان پاڪ وليم جي چونڊ ڪرڻ گهرجي.

• جنسون

هڪ گاڙهي رنگ واري

ٻي اچي رنگ واري

گاڙهي رنگ واري جنس هاڻي مارڪيٽ ۾ گهٽ نظر اچي ٿي اچي رنگ واري مارڪيٽ ۾ موجود آهي جنهن کي ماڻهو شوق سان کائين ٿا

• پوکي جو وقت

لاهور جي گجر جي پوک به دفعا ٿئي ٿي هڪ اپريل ۽ مئي ٻيو جولاءِ ۽ آگسٽ بهتر وقت آهي.

سنڌ ۾ ڪجيءَ جي پوک

مزل فاروق جمالي، ڊاڪٽر نياز احمد واهوچو

ڊپارٽمينٽ آف هارٽيڪلچر،

سنڌ زرعي يونيورسٽي ٽنڊو ڄام

muzamiljamali182@gmail.com

۾ ڪجي جي پيداوار 0.28 کان 0.30 ملين تن آهي. سنڌ جي اندر 85 سيڪڙو ڪجي جي پيداوار خيرپور ضلعي ۾ ٿئي ٿي جڏهن ته ملڪي پيداوار مطابق 52 سيڪڙو پيداوار ضلعي خيرپور مان حاصل ٿئي ٿي. خيرپور ۾ ڪجي جا باغات تقريباً هڪ لک چوٿون هزار ايڪڙ (164000 Acre) تي مشتمل آهن اهي باغات نه صرف ملڪي ضرورت جي پورائي ڪن ٿا بلڪ ڪيترن ئي هزارن ماڻهن جي روزگار جو ذريعو پڻ بڻجن ٿا. سنڌ اندر ڪجين جون موجوده جنسون اسيل (Aseel)، فسلي

(Fasli)، ڪربلين (Kabalin)، ڪپرو (Kapro)، ولايتي (Valaeti) آهن. جڏهن ته خيرپور جي باغات اندر ٽيندڙ جنسون اسيل (Aseel) ۽ ڪبلين (Kabalin) آهن جنهن اندر موجود هڪ وڻ تقريباً سئو ڪلو گرام (100 Kg) ميوو ڏي ٿو جيڪو ان جي موسمي حالتن تي ڀڄڻ دارومدار ڪري ٿو خيرپور اندر ٽيندڙ ڪجين جو 70 سيڪڙو سج تي سُڪائي پوءِ ان کي ڪارڪون ٺاهڻ ۾ جڏهن ته 30 سيڪڙو تازي ڪجين جي وڪڻڻ ۾ استعمال ٿئي ٿو. سُڪل ڪجين (ڪارڪن) کي وڏي تعداد اندر انڊيا ۽ دبئي موڪيلو وڃي ٿو. هر سال ڪجين کي پيش ايندڙ وڏو خطرو مون سون جي بارش جو آهي جيڪا هر چوٿين سال نقصان ڏي ٿو. بارش جو نقصان پنهنجي تازي ۽ سُڪل ڪجين کي ٿئي ٿو ۽ اڪثر ڪري اهي بارشون ڪجي جي ميوو جي پٺاڻي دوران ٿين ٿيون. هن سال جي ٽيندڙ بارش ڀڄڻ خيرپور جي ڪجين جي باغات جو نقصان ڪيو آهي. هڪ رپورٽ موجب 50 سيڪڙو ڪجين کي نقصان بارش جي ڪري ٿيو آهي ۽ حڪومت کي گهرجي ته ان تي نظر ثاني ڪري ۽ بچاءَ لاءِ قدم کڻي ٿاڪه ٻي سال جي ٽيندڙ نقصان کان بچي سگهجي ۽ ملڪي ناڻي کي ڀڄڻ بچائي سگهجي.

ڪجي جو استعمال پراڻين صدين کان ٿيندو پيو اچي ڪجي جو ذڪر قرآن شريف اندر پڻ مختلف جڳهين تي ٿيل آهي ۽ خاص ڪري مسلمان ان جو استعمال رمضان جي مهيني ۾ ڪن ٿا. ڪجي جي ميوو سان گڏوگڏ وڻ جي ٻين حصن جو استعمال پڻ ٿئي ٿو. جهڙوڪ؛ ٿڙ جو استعمال گهر اڏڻ ۽ ٻارڻ ۾ پنن جو استعمال ڇت اڏڻ ۽ ٽوڪريون ٺاهڻ ۾، ميوو جي ڏانڊي جو استعمال رسيون ٺاهڻ ۾ ۽ بچ ڪي پيسي ان جو استعمال جانورن جي چاري ۾ استعمال ڪجي ٿو. ڪجي جي ميوو اندر ڪيترائي وٽامن، منرلز، فيٽ، فائبر ۽ ٻيا ضروري غذائي مواد موجود هوندا

آهن. هڪ ڪلوگرام ڪجي جي اندر تقريباً ٽي هزار ڪيلوريز (3000 Calories) موجود هونديون آهن. ان سان گڏوگڏ ڪجي جي ميوو اندر 70 سيڪڙو ڪاربوهاٽريٽ (Carbohydrate) موجود هوندو آهي ڪجي جو استعمال مختلف بيمارين جي بچاءَ لاءِ ٿئي ٿو. آمريڪن ڪينسر سوسائٽي جي ريسرچ مطابق روزانو هڪ ڪجي جي ميوو جي واپرائڻ سان اکين جي مختلف بيمارين کان بچاءَ ٿئي ٿو ۽ نظر تيز ٿئي ٿي ان سان گڏوگڏ ڀڄڻ طبي اهميت به آهي. ڪجي جي ميوو جي استعمال سان مختلف بيمارين جهڙوڪ؛ قبضي، آندڙي جي مسئلن، وزن وڌائڻ، دل جي مسئلن، جسماني ڪمزوري، ڦڦڙن ۽ پيٽ جي ڪينسر ۽ ٻين بيمارين کان بچاءَ ٿئي ٿو. ڪجي جي پيداوار جي مطابق پاڪستان جو شمار دنيا جي پنجن وڏن ملڪن ۾ ٿئي ٿو. پاڪستان اندر ڪجي جي پيداوار تقريباً 0.55 کان 0.65 ملين تن ٿئي ٿو. جڏهن ته سنڌ

پيٽي ۾ صحت جا لڪل راز

ريحانه راهو

ويٽ ريسرچ سينٽر، سڪرنڊ
alirahoo@gmail.com

ماهرن جي مطابق ٻه يا ٽي ڏينهن تائين جيڪڏهن پيٽي جو استعمال ڪيو وڃي ۽ ان دوران ڪا به خوراڪي شيءِ استعمال نه ڪئي وڃي معدي ۽ آندڻ تي ٿانڪ اثر ظاهر ڪندي شگر ۽ دل جي مرض ۾ مبتلا ماڻهن لاءِ بهترين ميوو تصور ڪيو ويندو آهي. طبي طور پيٽي جا فائدا اهميت جا حقدار رهيا آهن. جگر جي مريضن ۽ بواسير جي لاءِ بيحد فائديمند آهي هن جو شربت سيني جو بلغم صاف ڪرڻ ۾ بيحد ڪردار ادا ڪندو آهي. پيٽي جي ڪل ۽ هن جا پن زخم جي سوچ ختم ڪرڻ جي صلاحيت به رکندا آهن. پيٽي جي هڪ اهم خاصيت اها آهي جنهن کي پاپين چوندا آهن. پيٽي ۾ موجود هي جزو اسان جي جسم ۾ ڪم ڪندڙ ٻين جزن سان ملي ڪري کاڌو هضم ڪرڻ ۾ مدد ڏيندو آهي. هن سان تيزابيت ۽ سيني جو ساڙو ختم ٿيندو آهي ڪچي پيٽي ۾ پاپين ان وقت کير جي صورت ۾ نظر ايندو آهي جڏهن ڪل کي لائو ويندو آهي. ان کير کي سنئون سڌو زخم، ڊاٽن، موهيڙن، چهري جي داغ ڊڻ تي لڳائي سگهجي ٿو. اهو ئي سبب آهي ته ڪيترن ئي ميڪپن ۽ ڪاسميٽڪس جي شين ۾ به هن جو استعمال ڪيو ويندو آهي. هن ميوو ۾ ڪيلشيم، ڪلورين، آئرن، فاسفورس، پوٽاشيم، سيلڪون ۽ سوڊيم به معمولي مقدار ۾ موجود هوندو آهي. ڪچي پيٽي ۾ مناسب تمام گهٽ هوندي آهي هن ميوو جون ٻيون خاصيتون ڳوڏن، سندن جو سور ۽ سوچ جي مريضن جي سوچ ختم ڪرڻ ۾ مدد مهيا ڪندو آهي. هي ميوو قبضي ۽ بواسير کان محفوظ رکندو آهي پيٽو ڪينسر جهڙي مرض سان وڙهڻ جي صلاحيت رکندو آهي. هڪ تحقيق مان اهو اندازو ٿيو ته پيٽي ۾ اهڙا جراثيم ماريونڊڙا موجود آهن جيڪي ڪينسر جي سيلن جو خاتمو ڪندا آهن ماهرن جو چوڻ آهي ته پيٽي جي پنن ۾ به اهڙا جراثيم ماريونڊڙا موجود آهن. جيڪي ڪرنگهي جي هڏي جي ڪينسر سميت ٻين مرضن جهڙوڪ: جيرو ليلو ۽ ققڙن جي ڪينسر سان وڙهڻ جي پرپور صلاحيت رکندڙ آهي. طبي ماهرن جو چوڻ آهي ته پيٽو کائڻ سان دل جي مرضن کان بچي سگهجي ٿو. پيٽي جو بچ گڙدن جي ڪم کي صحيح ڪري ٿو ماهرن پيٽي کي ڪيڙن جي ڏنگن مان ڦهلجڻ وارين بيمارين جي خلاف اثر ڏيکاريندڙ دوا قرار ڏنو آهي. جاپاني ماڻهو جگر جي مرض لاءِ پيٽي جي بچن کي دوا طور استعمال ڪندا آهن. پيٽي ۾ Karpen & Carpein عنصر موجود هوندا آهن جيڪي بلڊپريشر کي ڪنٽرول ڪندا آهن. انهيءَ ڪري بي بيءَ جا مريض پيٽو روزانو کائيندا ڪن سائي هجي ته روزانو پيٽو کائڻ گهرجي.

هيءَ ڳالهه اسان جي لاءِ فائديمند ۽ آرام ڏيندڙ آهي ته جيڪي ميوو ۽ پاجيون اسان خوراڪ طور استعمال ڪندا آهيون اهي صرف اسان جو بيت ئي ته پري رهيا آهن. بلڪي ان مان اسان جي جسم کي غذائيت ۽ ڪيترن ئي مرضن کان تحفظ به ملندو رهندو آهي. جڏهن هنن ميون ۽ پاجين ۾ موجود غذائيت ۽ ان جا اسان جي صحت تي سٺا اثر ظاهر ٿيندا آهن. ته ان کي هر کاڌي ۾ استعمال ڪرڻ گهرجي. قدرت ميون ۽ پاجين ۾ رنگن جي مطابق به اسان لاءِ بيشمار فائدا رکيا آهن هر رنگ جي ميون ۽ پاجين ۾ مختلف وٽامنس، معدنيات ۽ غذائيت موجود آهي. ميون ۽ پاجين جو هڪ اهڙو گروپ به آهي جيڪو اينٽي آڪسيڊنٽس جي پرپور صلاحيت رکندڙ آهي هن گروپ ۾ اهي سڀئي ميوو ۽ پاجيون شامل هونديون آهن جنهن جو رنگ ڦڪو هوندو آهي پيٽو به هن گروپ جو ميمبر آهي جنهن ۾ اينٽي آڪسيڊنٽ ڪيروٽينائيڊر ۽ بائيو فليوونائيڊر جي گهڻي مقدار ملندي آهي. ٻڌايو وڃي ٿو ته آمريڪا دريافت ڪرڻ واري ڪرسٽوفر ڪولمبس پيٽي کي فرشتن جو ميوو قرار ڏنو هو. بحريه ڪريئين جي آس پاس قبائلي ماڻهو کاڌي کائڻ کان پوءِ پيٽو کائيندا هئا. جنهن جي نتيجي ۾ انهن کي ڪڏهن قبضيءَ جي شڪايت ڪانه ٿي پيٽو 28_100 سينٽي ميٽر ڊگهو ٿيندو آهي ۽ ان جي ٻاهرين ته سائي رنگ جي ٿيندي آهي ميوو جي اندر ننڍڙا ننڍڙا گهڻي تعداد ۾ ڪاري رنگ جا بچ ٿيندا آهن. سڄو سال موجود هئڻ وارو هي سدا بهار ميوو گهڻو استعمال گرميءَ ۾ ٿيندو آهي غذائي اعتبار سان هي ميون ۾ هڪ خاص اهميت رکي ٿو. پڪل پيٽو ميوو ۽ ڪچي پاجي طور استعمال ٿيندو آهي. هن ۾ وٽامن اي، سي، اي، فاسفورس، پوٽاشيم، ڪيلشيم، ڪاربوهايڊريٽ ۽ ٻيا خوراڪي جزا ملندا آهن. جيڪي انساني صحت تي سٺا اثر ڇڏيندا آهن پيٽو قبضي ختم ڪندڙ ميوو آهي. جنهن ۾ فائبر جي موجودگي ڪوليسترول ليول گهٽ ڪرڻ جي سبب بچندي آهي.

انجیر جي پوک

ڊاڪٽر علي مراد راهو

ويٽ ريسرچ سينٽر، سڪرنڊ

alirahoo@gmail.com

ويندي آهي. ٻوٽا ڪڏهن ۽ ڪيئن لڳائڻ گهرجن؟ ڏهه ڏهه فٽ جي فاصلي تي قطارون ٺاهي انهن قطارن ۾ ڏهه ڏهه فٽ جي فاصلي تي ٻوٽا لڳائجن. اهڙي طرح اوهان جي هڪ ايڪڙ ۾ تقريبن 435 ٻوٽا لڳندا. انجیر جي ٻوٽن لڳائڻ جو بهترين وقت فيبروري جو مهينو آهي هونئن ته ٻوٽا قلمن مان به تيار ڪيا ويندا آهن. پر پهريون دفعو اوهان کي ٻوٽا خريد ڪرڻا پوندا ٻوٽا اوهان کي وڏين وڏين نرسرين تان ملي ويندا. تسلي بخش وراثت لاءِ زرعي يونيورسٽي فيصل آباد ۾ ڊاڪٽر سعيد احمد ۽ زرعي يونيورسٽي فيصل آباد وهاڙي ڪيمپس ۾ ڊاڪٽر فخرالدين رازي سان به رابطو ڪري سگهجي ٿو. نرسري مان اوهان کي تقريبن 50 رپين ۾ ٻوٽو ملندو اهڙي طرح اوهان جو ٻوٽا لڳائڻ جو في ايڪڙ خرچو تقريبن 22 هزار رپيا ٿي سگهي ٿو.

انجیر جي باغ کي پاڻ وغيره جي ضرورت آهي؟ انجیر جي هڪ ايڪڙ ۾ موجود سڀني ٻوٽن کي هڪ ٻوري ڊي اي پي ۽ هڪ ٻوري ايس او پي گهريل هوندي آهي. ان کان علاوه في ٻوٽو 50 ڪلو گرام وٽان جو پاڻ وڌو ويندو آهي. هي پاڻ انجیر جي ٻوٽن کي سال ۾ هڪ ئي دفعو ڏيڻو هوندو آهي جڏهن جنوري جي آخر ۾ پڻ چڻي وڃن ته ان وقت پاڻ وجهڻ سڀ کان بهتر آهي.

انجیر جي ٻوٽي تي ميوو ڪڏهن ايندو آهي؟ هونئن ته انجیر جو ٻوٽو نرسري ۾ ئي ميوو ڏيڻ لڳندو آهي پر انجیر جي ٻوٽي تي ڀرپور ميوو اچڻ ۾ چار پنج سال لڳي ويندا آهن. انجیر جو ٻوٽو 15 کان 20 سال تائين ڀرپور پيداوار ڏيندو آهي.

في ايڪڙ انجیر جي پيداوار ڪيتري ٿيندي آهي؟ انجیر جي ماهر ڊاڪٽر سعيد احمد جي مطابق انجیر جو هڪ ٻوٽو گهٽ ۾ گهٽ 6 ڪلو گرام پيداوار ڏيندو آهي اهڙي طرح هڪ ايڪڙ مان تقريبن 2600 ڪلويا 65 مٽ تازو انجیر حاصل ڪري سگهجي ٿو. جيڪڏهن انجیر کي خشڪ ڪيو وڃي ته تقريبن 1430 ڪلو صافي خشڪ انجیر حاصل ڪري سگهجي ٿو.

انجیر کڻي ۽ ڪهڙي وقت وڪرو ٿيندو؟ انجیر کي وڪرو ڪرڻ جو بهترين طريقو اهو آهي ته اوهان هن کي خشڪ ڪري وڪرو ڪيو خشڪ انجیر 800 کان 1200 في ڪلو وڪرو ٿيندو آهي. جيڪڏهن هاري انجیر کي گهٽ ۾ گهٽ 400 في ڪلو به وڪرو ڪري ته 1430 ڪلو گرام خشڪ انجیر جي آمدني 5 لک 70 هزار رپيا في ايڪڙ ٺهندي پر جيڪڏهن اوهان انجیر کي خشڪ ڪرڻ بجاءِ تازو تازو وڪرو ڪرڻ چاهيو ٿا ته هن جو ريت گهٽ ۾ گهٽ 100 رپيا في ڪلو هوندو آهي. هن حساب سان 2600 ڪلو گرام تازو انجیر 2 لک 60 هزار رپيا في ايڪڙ وڪرو ٿيندو.

پاڪستان ۾ انجیر سنڌ، خيبرپختونخوا، ۽ پنجاب ۾ پوکيو ويندو آهي. پاڪستان ۾ انجیر جي ايتري قدر گهرج آهي جو اسان کي پنهنجي گهرج پوري ڪرڻ لاءِ خشڪ انجیر ترڪي، ايران ۽ افغانستان مان خريد ڪري پاڪستان ۾ آڻڻو پوندو آهي. پاڪستان جي سرزمين تي تقريبن 18 هزار مٺ ساليانو انجیر پيدا ٿيندو آهي. جڏهن ته تقريبن 10 هزار مٺ ساليانو انجیر اسان کي باهران گهرائڻو پوندو آهي. اهوئي سبب آهي جنهن جي ڪري انجیر پاڪستان ۾ ايتري قدر مهانگو آهي. عام ماڻهو هن کي ڪاٺ جو سوچي به نٿو سگهي. جڏهن ته الله تعاليٰ قرآن مجيد ۾ انجیر جي باري ۾ به فرمايو آهي ۽ حضور اڪرم صلي الله عليه وآله وسلم انجیر کي جنت جو ميوو قرار ڏنو آهي. انجیر ڪاٺ وارو شخص ڪينسر ۽ دل جي بيمارين کان محفوظ رهندو آهي. ان کان علاوه انجیر جسم ۾ ڪوليسٽرول گهٽ ڪندو آهي ۽ وزن وڌڻ نه ڏيندو آهي. جنسي ڪمزوري کان علاوه هڏين ۽ پٺن جي ڪمزوري لاءِ به انجیر بيهڪ فائديمند آهي. انجیر ڪاٺ واري شخص جي گڙدي يا مٿاني ۾ پٿري نه ٿيندي آهي. ۽ ٺهيل پٿري انجیر ڪاٺ سان نڪري ويندي آهي. اوهان کي اها خبر هجي ته انجیر معدي جي صحت لاءِ بهترين آهي. اچو ته اسان اوهان کي ٻڌايون ٿا ته پاڪستان ۾ انجیر جا باغ ڪيئن لڳائيندا آهن. ۽ هن جي في ايڪڙ پيداوار مان اوهان ڪيترو نفعو حاصل ڪري سگهو ٿا. انجیر جي ٻوٽن کي ڪهڙي قسم جي زمين گهرجي؟ انجیر جا ٻوٽا ڪمزور زمين ۾ به ڦهلجڻ جي صلاحيت رکندا آهن. انهن کي هلڪي ڪلرائي زمين ۾ به ڪاميابيءَ سان پوکي سگهجي ٿو. جيڪڏهن سني زرخيز زمين هجي ته سون جهڙي ڳالهه آهي. انجیر جي ٻوٽي کي ڪيتري پاڻيءَ جي ضرورت هوندي آهي؟ قدرت انجیر جي ٻوٽي ۾ پاڻي جي گهٽتائي کي برداش ڪرڻ جي صلاحيت به رکي آهي. شروع شروع ۾ انجیر جي ٻوٽي کي هفتي وار پاڻي جي ضرورت پوندي آهي. پر جڏهن ٻوٽا چڱي طرح پنهنجي پاڙ مضبوط ڪندا آهن. ته پاڻي جو وقفو وڌائي ڇڏڻ گهرجي. جڏهن ٻوٽو وڌڻ لڳي ته ان وقت هن کي ڏهه کان پندرهن ڏينهن بعد به پاڻي ڏئي سگهجي ٿو. انجیر کي گهڻو پاڻي ڏيڻ سان ان جو ميوو ڦهلجي ويندو آهي. ۽ ان جي ڪوالت خراب ٿي

بادام جي پيداواري ٽيڪنالاجي

ريحانه راهو

ويٽ ريسرچ سينٽر، سڪرنڊ
alirahoo@gmail.com

تحقيقاتي ادارن جي طرف کان بادام جا منظور ٿيل قسم جاري ڏنا ويا، نان پيريل، نيپلس الترا ۽ ويسٽا ڪامياب سمجهيا ويندا آهن. بادام جي پوکيءَ لاءِ بچ جي ذريعي صحيح نسل جا ٻوٽا حاصل ٿا ٿين. جيتوڻيڪ نسل جي اضافي لاءِ صاف بچ جي چونڊ ڪئي ويندي آهي. بادام جي ٻوٽي لاءِ گهري سني گهٽ ريتلي يا ميري زمين گهربل هوندي آهي.

آپاشي:

بادام کي ساليانو 300-400 ملي ليٽر مينهن گهربل هوندو آهي. گهريون ۽ وڏيون پاڙون هئڻ جي سبب ڪري ٻين پاڙن وارن ميويدار ٻوٽن جي مقابلي ۾ هن کي گهٽ پاڻيءَ جي ضرورت هوندي آهي. عام طور تي هر واڙيءَ ۾ هڪ دفعو پاڻي ڏيڻ ڪافي هوندو آهي پر شديد گرمين ۾ هفتي ۾ هڪ دفعو پاڻي ميو جي ڪوالتِي ۽ پيداوار ۾ اضافي جو ضامن هوندو آهي. پاڻي ڏيڻ لاءِ ضروري آهي ته وڻ جي ٿڙ کان هڪ فٽ جي فاصلو رکي باقي وڻ جي چوڌاري هجي ڪوشش اها هجڻ گهرجي ته پاڻي سنئون سڌو ٿڙ

کي نه لڳي. جنهن جي سبب ڪري ٿڙ ۾ مختلف بيماريون لڳي وينديون آهن جيڪي پيداوار ۾ گهٽتائي ۽ پوءِ ٻوٽو ضايع ٿيڻ جو سبب بڻجنديون آهن.

بادام جا مختلف قسم:

بادام جي پوکيءَ لاءِ رجسٽر ڪيترائي قسم موجود آهن. پر هن ڳالهه کي ذهن ۾ رکڻ گهرجي ته بادام جي ٻوٽن ۾ اسان جو زير نگراني جو عمل نه هئڻ جي برابر آهي. انهيءَ ڪري پنهنجي باغن ۾

گهٽ ۾ گهٽ 2 کان ٽي قسم جن جي گلن جي موسم ۾ هر آهنگي هجي اهي لڳائڻ ضروري آهن. هيٺ بادام جا پنج قسم جن جو اباڻو وطن ڪيليفورنيا آمريڪا آهي. 1. ويسٽا، 2. نان پيريل، 3. مشن، 4. جاريڊي نيلو، 5. ني پلس الترا.

آبهوا:

بادام جو ٻوٽو 400 کان 1000 ميٽر جي اوچائي تي وڏي ڪاميابيءَ سان پوکي سگهجي ٿو. خاص ڪري اهڙن علائقن ۾ جنهن جي درجا حرارت شروع کان 42 سينٽي گريڊ تائين هجي. اها بادام جي پيداوار لاءِ موزون تصور ڪئي ويندي آهي. گلن جي موسم ۾ گهڻي بارش (مينهن) ميو جي گهٽتائي جو سبب بڻجندي آهي. جڏهن ته ساليانو 1 - 20 انچ کان گهڻين بارشن وارن علائقن ۾ برسات جي موسم ۾ ٿيندڙ مختلف بيماريون پيداوار ۾ گهٽتائي ڪنديون آهن. انهيءَ ڪري اهو تجويز ڪيو ويندو آهي ته بادام خشڪ ٿڌن علائقن ۾ لڳايو وڃي جتي آبپاشيءَ جون سهولتون موجود هجن.

زمين:

بادام جي پوکيءَ لاءِ سني ۽ هلڪي نرم زمين گهربل آهي. بادام جي ڪامياب

پوکيءَ لاءِ زمين جي چونڊ سائنسي بنيادن تي ۽ زرعي ماهرن جي مشورن تي ڪرڻ گهرجي. ڇو ته گهڻي نرم، پريري ۽ ڪلرائي يا ريتلي زمين ۾ بادام جي پوکيءَ جي ڪاميابي جا امڪان گهٽ هوندا آهن. پوٽوار جي علائقن لاءِ زرعي

ڪيڙيدار بيماريون: پاڪستان ۾ بادام تي اچڻ وارا عام ڪيڙا سنچوسڪيل، ايفڊ، فليٽ هيڊ بورر ۽ مائيت عام آهن. هن تمام ڪيڙن جي ڪنٽرول لاءِ ڪنهن به زرعي دوا جو استعمال ڪري سگهجي ٿو. بادام جي بيمارين ۾ روت رات، گموسس، ڊائي هيڪ ۽ شارت هول جون بيماريون نقصان ڏئي سگهن ٿيون. روت رات جو اصل سبب غير تسلي بخش آب وارين زمينن ۾ باغ لڳائڻ گهرجن. انهيءَ ڪري ضروري آهي ته باغ لڳائڻ کان پهرين علائقي جو جائزو ورتو وڃي ۽ اهڙي جڳهه جي چونڊ ڪئي وڃي جتان پاڻيءَ جو نيڪال صحيح هجي. گموسس جو اصل سبب فليٽ هيڊ بورر جي موجودگي هوندي آهي جيڪو ٻوٽي ۾ سرنگ ٺاهيندو آهي.

نومبر ڊسمبر ۾ هڪ سال جون شاخون ڪٽڻ گهرجن. جيڪڏهن ٻوٽي ۾ ميوا هجن ته اهڙيون نيون شاخون جن تي ميوا هجن انهن کي ڪٽي ڇڏڻ گهرجي. هن عمل کان پوءِ ميوي جي ڪوالٽي بهتر ٿيندي آهي.

ڪيڙيدار بيماريون:

پاڪستان ۾ بادام تي اڇڻ وارا عام ڪيڙا سنجوسڪيل، اينفڊ، فليٽ هيڊ بورر ۽ مائيت عام آهن. هن تمام ڪيڙن جي ڪنٽرول لاءِ ڪنهن به زرعي دوا جو استعمال ڪري سگهجي ٿو. بادام جي بيمارين ۾ روت رات، گموسس، ڊائي هيڪ ۽ شارٽ هول جون بيماريون نقصان ڏئي سگهن ٿيون. روت رات جو اصل سبب غير تسلي بخش آب

وارين زمينن ۾ باغ لڳائڻ گهرجن. انهيءَ ڪري ضروري آهي ته باغ لڳائڻ کان پهرين علائقي جو جائزو ورتو وڃي ۽ اهڙي جڳهه جي چونڊ ڪئي وڃي جتان پاڻيءَ جو نيڪال صحيح هجي. گموسس جو اصل سبب فليٽ هيڊ بورر جي موجودگي هوندي آهي جيڪو ٻوٽي ۾ سرنگ ٺاهيندو آهي. هن ۾ مٿي ٻڌايل اسپري کان علاوه

ضروري آهي ته سرنگ تلاش ڪئي وڃي ۽ ان ۾ ڪا به زهريلي دوا انجڪشن جي مدد سان وڌي وڃي. ان کان علاوه زهريلي گئس واريون گوريون سوراخ ۾ وجهي ان کي ميٽ ٻٽيءَ سان بند ڪرڻ گهرجي.

بادام جي باغ ۾ بيا فصل لڳائڻ:

باغ لڳائڻ واري سال کان ڪمرشل سطح تي پيداوار حاصل ڪرڻ يعني 4-5 سال تائين ڪنهن به ڦرين واري فصل کي پوکڻ سان عام طور تي باغ جي پيداوار تي ڪو به خراب اثر نٿو پوي. پر پوءِ به اها ڪوشش ڪرڻ گهرجي ته ٻئي فصل کي پوکڻ لاءِ ضروري آهي ته ان جي واڌ ويجهه لاءِ ضروري جزا زمين ۾ وجهڻ گهرجن.

پاڻن جو استعمال: ٻين ميون جي نسبت بادام ۾ ناٽروج ۽ ڀاڱو استعمال تمام گهڻو فائديمند آهي. انهيءَ ڪري ڊيسي ۽ ٻين مصنوعي پاڻن جو سال ۾ هڪ دفعو استعمال بادام جي باغ ۾ بهتر پيداوار جو سبب بڻجندي آهي. پر ڪنهن قسم جي پاڻ وجهڻ سان اڪثر اهو ضروري آهي ته زمين جي زرخيزي جو معائنو ڪيو وڃي. ۽ ٻوٽي جي عمر جو علم هئڻ به ضروري آهي ڊيسي پاڻ نومبر جي آخري هفتي کان ڊسمبر جي پهرين هفتي تائين وجهڻ گهرجي. جڏهن ته ناٽروج ۽ ڀاڱو مقدار فاسفورس ۽ پوٽاشيم جي سڄي مقدار گلن ۽ نڪرڻ کان 15 ڏينهن جي اندر وجهڻ گهرجي. ناٽروج ۽ ڀاڱو اڌ مقدار گل ٺهڻ کان 15 ڏينهن پوءِ وجهو.

اها ڳالهه ذهن ۾ رکڻ گهرجي ته سڀ پاڻ وڻ جي سڄن پاسن ۾ وجهڻ گهرجن ۽ پاڻ وجهڻ کان پوءِ پاڻي ڏيڻ تمام گهڻو ضروري هوندو آهي.

ٻوٽي جي تيارِي:

ڪڙا بادام يا آڙو جي پٺي تيار ڪريو هڪ سال کان ڏيڍ سال جي عمر جو تيار ٻوٽو نرسري مان ڪڍڻ بهتر هوندو آهي. ٻين ميون وانگر ڊسمبر کان جنوري جي مهيني تائين بادام جا

نوان باغ لڳائڻ ضروري هوندا آهن. 4-5 سال جي عمر جي باغن مان عام طور تي پيداوار شروع ٿي ويندي آهي.

باغن لڳائڻ لاءِ ڪڍڻ جي تيارِي:

جي لڳائڻ کان گهٽ ۾ گهٽ ٻه مهينا پهرين تيار هئڻ گهرجن. ڪڍڻ ٺاهڻ لاءِ 3-3 فٽ ڪوٽڻ ضروري آهي ڪڍڻ مان حاصل ٿيڻ واري مٿين زمين جي هڪ فٽ مٿي پن ۽ وٿاڻ جو پاڻ برابر مقدار ۾ چڱي طرح ملايو ڪريو. ملائڻ ڪرڻ کان پوءِ ڪڍڻ ۾ ڀريو ۽ پوءِ ڪڍڻ ۾ پاڻي ڏيو ڪڍڻ کان ڪڍڻ جو درمياني فاصلو 20-20 فٽ هئڻ گهرجي. جڏهن ته گهڻن گرم علائقن ۾ هي فاصلو 15-15 فٽ تائين رکي سگهجي ٿو.

ٻوٽن کي ڪٽڻ:

ٻوٽن کي پوکڻ کان پوءِ اڌ ميٽر کان مٿي وارو حصو ڪٽي ڇڏڻ گهرجي. ان کان پوءِ مٿيون ٽي کان چار شاخون ٻوٽي جو بنيادي ڍانچو ٺهڻ لاءِ ڇڏڻ گهرجي. ۽ هر سال

جانورن جي بهتر افزائش ۽ پيداوار ۾ واڌ

ڊاڪٽر گلغام علي مغل

ڊپارٽمينٽ آف اينمل نيوتريشن

فئڪلٽي آف اينمل هسبينڊري ۽ وٽنري سائنسز

سنڌ زرعي يونيورسٽي ٽنڊو ڄام

gamughal@sau.edu.pk

1. پهرين حالت يا شروعاتي وهر:

هن حالت ۾ ڳئون يا مينهنن ٻين جانورن کان ڌار ٿي
بيهندي آهي ۽ مخصوص آواز ۾ ڏيکاري آهي ۽ ٻين جانورن
کي سونگهڙ ۽ انهن تي چڙهڙ لڳندي آهي پر جيڪڏهن ٻيو
ڪو جانور ان تي چڙهندو آهي ته ان کي چڙهڙ نه ڏيندي آهي.
جنسي عضون تي سوچ ٿيڻ شروع ٿيندي آهي ۽ جنسي عضوا
ڳاڙها نظر ايندا آهن. هن حالت جي آخر ۾ پيشاب سان لسيدار
پاڻي نڪرندو آهي.

2. ٻئي حالت يا عروج وارو وهر:

ٻئي حالت شروعاتي وهر جي 8 ڪلاڪن کان پوءِ شروع
ٿيندو آهي. هن حالت ۾ جانورن ۾ اڪيلي بيهڙ واري
ختم ٿي ويندي آهي. هن حالت ۾ جانورن جي چاهي مان بيچيني ۽
بي آرامي ظاهر ٿيندي آهي. ڳئون يا مينهنن ٻين جانورن جي اڳيان
آرام سان بيهي رهندي آهي. هن حالت ۾ نر سان ميلاپ جا وڌيڪ
ڪامياب نتيجا ظاهر ٿيندا
آهن.

3. ٽئين حالت يا

آخري وهر:

هن حالت ۾ جانور
پرسڪون ٿي ويندو آهي. هن
حالت ۾ ڳئون يا مينهنن ٻين
جانورن کي سونگهڙ ۽ انهن
تي چڙهڙ جي ڪوشش
ڪندي آهي. پر ٻين جانورن
کي چڙهڙ نه ڏيندي آهي.
پيشاب واري جڳهه مان صاف

لسيدار پاڻي نڪرندو آهي. هي حالت وهر جي شروع ٿيڻ
کانپوءِ 24 ڪلاڪن تائين هلندي آهي.

حمل ٿيڻ جا وڌيڪ امڪان

تحقيق اهو ٻڌرو ڪيو آهي ته وهر جي ٻئي حالت يا عروج
واري وهر ۾ جانورن ۾ ميلاپ ڪرائڻ سان حمل بيهڙ جا وڌيڪ
۽ ڪامياب نتيجا نڪرن ٿا. تنهنڪري انهي لاءِ وهر شروع ٿيڻ
کانپوءِ 12 کان 18 ڪلاڪن جي وچ ۾ ميلاپ ڪرائجي يا
هٿرادو طريقي سان ٻچ رکجي.

الله تعاليٰ چوپائي مال کي انساني خوراڪ جو انمول ذريعو
ڪيو آهي. جانورن جي پيداوار وڌائڻ لاءِ لازمي آهي ته سندن
بهتر نسل ڪشي باقاعده رٿابندي سان ڪئي وڃي جنهن سان

جانورن جو نسل به بهتر ٿيندو
۽ جانورن جي پيداوار ۾ به
خاطر خواهه اضافو ٿيندو.

جانورن جي صحيح وقت تي لڳ ڪرائڻ

اڻ ڦريل مينهنن يا ڳئون
جيڪا جنسي طرح بالغ ٿي
وئي هجي ان کي نر سان
ميلاپ ڪرائڻ يا هٿرادو طرح
ٻچ رکائڻ جو هڪ خاص وقت
هوندو آهي. ان خاص وقت کي
وهر ۾ اچڻ چئبو آهي.

بالغ ڳئون يا مينهنن ۾ وهر جي ڪيفيت عام طرح
ايڪهين ڏينهن تي مشتمل هوندي آهي. جانورن ۾ لڳ ٿيڻ ۽
حمل قائم ٿيڻ کانپوءِ وهر ٿيڻ بند ٿي ويندو آهي. وهر جي دوران
جانورن جي پڄيڏاني ۽ ٻين جنسي عضون ۾ رت جو دورو وڌيڪ
تيز ٿيندو آهي ۽ رت ۾ موجود استروجن هارمون جي گهٽائي جي
ڪري مادي جانور جي دماغ ۾ نر قبول ڪرڻ جي خواهش پيدا
ٿيندي آهي. انهي ڪيفيت کي وهر جي حالت چئبو آهي. عام
طرح وهر جي حالت کي تن حصن ۾ ورهايو ويو آهي. جنهن کي
هن طرح بيان ڪيو ويو آهي.

پيلن کي درپيش خورا ۽ انهن کان بچاءُ

ميمونه اسلام

ڊپارٽمينٽ آف هارٽيڪلچر
سنڌ زرعي يونيورسٽي ٽنڊو ڄام
himajeedano@gmail.com

انساني آبادي وڌڻ جي ڪري پيلن کي درپيش ايندڙ خطره پڻ وڌي رهيا آهن. پاڪستان پيلن جي حساب کان هتي تمام گهٽ ايراضي تي لڳايل آهن، جهڙوڪ ٻيلا 6 سيڪڙي کان به گهٽ آهن. هر سال پيلن کي نقصان پهچي ٿو. ملڪ جا اهي حصا جتي ٻيلا موجود آهن انهن جي سونهن ۽ افاديت گهٽجي رهي آهي. وڌندڙ انساني آبادي سان گڏوگڏ غربت ۽ شعور نه

هئڻ ڪري ماڻهو غير قانوني طور وڻن کي ڪٽي وڪرو ڪن ٿا ۽ پڻ ڪاٺ جو استعمال، ڪوئلي ۽ ٻارڻ ۾ ڪن ٿا. پيلن کي ڪٽي انهي جاءِ تي فصل پوکڻ وارو عمل پيلن کي ختم ڪرڻ واري سلسلي ۾ هٿي ڏئي رهيو آهي.

پيلن کي باهه لڳڻ وارو خطرو جيڪو پيلن کي گهڻي ڀاڱي نقصان ڏئي رهيو آهي، باهه لڳڻ وارو عمل يا ته قدرتي طوراً موسمي تبديليين جهڙوڪ: وڌندڙ گرمي پد جو درجو هوائن جو رخ ۽ تيزي، ماحول ۽ زمين ۾ موجود گهم ۽ خشڪ سالي جڏهن ته

ٻيلا جهنگلي جيوت لاءِ پناهه گاهه سمجها وڃن ٿا، جتي شڪاري قسم جا ماڻهو شڪار لاءِ پکين ۽ جهنگلي جانورن کي شڪار ڪرڻ پائڻ لاءِ فخر سمجهن ٿا ۽ اهڙي عمل لاءِ وڌيڪ پئسو خرچ ڪري آس پاس جي ماڻهن کي پنهنجي گهيري ۾ آڻي انهن جي تعاون ۽ رهنمائي سان شڪار جو ڪم ڪن ٿا. انهي لاءِ اهو ضروري آهي ته هڪ قسم جو قانوني بل پيش ڪري انهي جهنگلي جيوت کي بچائڻ لاءِ قانون جي منظوري حاصل ڪري شڪاري ماڻهن کي سزائون ڏنيو وڃن ته جيئن ٻيا ماڻهو انهي مان عبرت حاصل ڪن. جيئن ته انساني آبادي وڌڻ ڪري هڪ ته ماڻهن لاءِ خوراڪي ڪمي ۽ رهائش لاءِ زمين حاصل ڪرڻ هڪ مسئلو ٿي اڀريو آهي.

انساني عمل پيلن کي باهه لڳڻ جو وڏو سبب ٿي سگهن ٿو. جنهن ۾ جهنگلي جانورن کي بچائڻ لاءِ باهه جو استعمال، ٻيلي جو زمين واري سطح تي باهه ٻارڻ وارو عمل جنهن سان ايندڙ سال وڌيڪ گاهه ڦٽڻ، پيلن اندر تفريحي ۽ سير دوران کاڌو بچائڻ لاءِ باهه ٻارڻ، دکايل سگريٽ کي اڇلڻ وغيره وارا عمل

باهه لڳڻ جا وڏا سبب آهن ۽ اها باهه ڪيترن ئي جهنگلي جيوت کي ناس ڪري ڇڏي ٿي ۽ پڻ آسپاس وارا علائقا ۽ انساني آبادي متاثر ٿئي ٿي.

پيلن اندر رهندڙ جهنگلي جيوت خاص طور جهنگلي جانورن جو تعداد پڻ گهٽجي ويو آهي، جنهن جو وڏو سبب جهنگلي جانورن جو شڪار آهي. جانورن جو شڪار ڪري ان جي ڪلن ۽ عضون کي مهانگي قيمتن تي وڪڻڻ يا شوقيه طور شڪار ڪرڻ، ننڍن جانورن جو شڪار ڪرڻ جنهن سان ڪيترن ئي جانورن ۽ پکين جون جنسون ناياب ٿي ويون آهن. پاڪستان جي اترين علائقن ۾ ڪاٺ جو استعمال ٻارڻ، کاڌو بچائڻ، فرنيچر ۽ گهر ٺاهڻ ۾ ٿئي ٿو. هڪ رپورٽ موجب 68 سيڪڙو پاڪستاني آبادي ڪاٺ جو استعمال ٻارڻ طور ڪري ٿي. وڌندڙ آبادي سان گڏ ڪاٺ جو استعمال پڻ وڌي رهيو آهي. پيلن جي آسپاس وارا علائقا جتي جانورن جي چاري لاءِ انهن کي پيلن اندر موڪليو وڃي ٿو جيڪو پڻ اڻ ڏسندڙ خطرو آهي ڇو ته جانور اڪثر ڪري نون ڦٽندڙ بجن مان نڪرندڙ سلن کي کائي ڇڏين ٿا، جنهن سان

پيلن جي ايندڙ نسل ۽ آبادي متاثر ٿئي ٿي. پيلن کي درپيش ايندڙ هڪ وڏو خطرو اهو به آهي ته پيلن کي ڪٽي ڪري انهي زمين تي بلڊنگ، هوٽل يا فيڪٽريون لڳائڻ يا دريائي علائقن واري پيلن جي زمين تي زراعت ڪرڻ وغيره. اهي سڀئي خطره پيلن جي گهٽ ٿيڻ جا سبب آهن.

تعليمي شعور اجاگر ڪرڻ لاءِ جنهن ۾ ماڻهن کي وڻن جي اهميت ۽ افاديت جي ڄاڻ مهيا ڪئي وڃي ته جيئن وڻن کي ڪنهن به طريقي سان

نقصان نه ڏين ۽ پنهنجي آسپاس موجود وڻن جي حفاظت ڪن. اسلامي لحاظ کان به اهو چيو ويو آهي ته هڪ وڻ کي بنا جواز جي وڍڻ هڪ انسان جي قتل برابر سمجهيو وڃي ٿو. وڻن جي فائدين کي تفصيل سان اجاگر ڪيو وڃي ۽ آسپاس جي ماڻهن کي وڻن جون نرسريون تيار ڪرڻ جي تربيت ڏني وڃي ته جيئن

انهن جي روزگار جو وسيلو ٿئي ۽ اهي خود به پنهنجي پر پاسي ۾ خالي پيل زمين تي وٺن جي پوکي ڪن جيڪڏهن ڪنهن مجبوري سبب وٺ وڍڻ جي صورت ۾ اتي ڏهه ٻوٽا پيا لڳايا وڃن. پيلن کي باهه لڳڻ جا مختلف سبب ٿي سگهن ٿا مثال طور: پيلن اندر رت پچاءُ ڪرڻ، سگريٽ نوشي ڪري ٻرندڙ سگريٽ کي وٺن جي پاسن کان اڇلائڻ وغيره. انهن سببن کي روڪڻ لاءِ

پيلن اندر رت پچاءُ ۽ سگريٽ نوشي تي پابندي وجهجي ۽ انهي تي سختي سان قانوني عمل ڪيو وڃي.

دنيا اندر اهو به ڏٺو ويو آهي ته تيز هوائون لڳڻ ڪري وٺن جي ٽڙن اندر گائڻ جو عمل ٿئي ٿو جنهن سان ڪجهه سڪل وٺ پهرين دڪن ٿا ۽ پوءِ ٻرڻ شروع ڪن ٿا. جنهن سان آهستي آهستي سمورا بيٺل وٺ باهه جي لپيت ۾ اچي وڃن ٿا. انهي لاءِ پيلن اندر آسپاس جي ڳوٺاڻن کي چوڪيدار طور نوڪري ۾ رکيو وڃي، جيڪي پيلي اندر

تعليمي شعور اجاگر ڪرڻ لاءِ جنهن ۾ ماڻهن کي وٺن جي اهميت ۽ افاديت جي ڄاڻ مهيا ڪئي وڃي ته جيئن وٺن کي ڪنهن به طريقي سان نقصان نه ڏين ۽ پنهنجي آسپاس موجود وٺن جي حفاظت ڪن. اسلامي لحاظ کان به اهو چيو ويو آهي ته هڪ وٺ کي بنا جواز جي وڍڻ هڪ انسان جي قتل برابر سمجهيو وڃي ٿو. وٺن جي فائدن کي تفصيل سان اجاگر ڪيو وڃي ۽ آسپاس جي ماڻهن کي وٺن جون نرسريون تيار ڪرڻ جي تربيت ڏني وڃي ته جيئن انهن جي روزگار جو وسيلو ٿئي ۽ اهي خود به پنهنجي پر پاسي ۾ خالي پيل زمين تي وٺن جي پوکي ڪن جيڪڏهن ڪنهن مجبوري سبب وٺ وڍڻ جي صورت ۾ اتي ڏهه ٻوٽا پيا لڳايا وڃن. پيلن کي باهه لڳڻ جا مختلف سبب ٿي سگهن ٿا

ڏميوار ڪيو وڃي، ۽ نقصان ڪندڙ ماڻهن کي قانون هيٺ آڻي سزا ڏني وڃي. اهو به ڏٺو ويو آهي ته پيلن اندر ڪاٺ جي چوري ٿئي ٿي، انهي ڪاٺ کي فرنيچر طور يا هوٽلن تي ٻارڻ طور استعمال ڪجي ٿو انهي کان بچاءُ لاءِ پيلن ٻاهران چوڪيون قائم ڪيو وڃن ۽ پيلن اندر داخل ٿيندڙ رستن کي بند ڪيو وڃي ۽ انهي جي خلاف ورزي ڪرڻ وارن کي گرفتار ڪري ڪين سخت سزا

۽ جرمانو وڌو وڃي ته جيئن ٻي ڪنهن کي اهڙي ڪڍي ڪم ڪرڻ جي جرئت نه ٿي سگهي.

بيلا جهنگلي جيوت لاءِ پناهه گاهه سمجها وڃن ٿا، جتي شڪاري قسم جا ماڻهو شڪار لاءِ پکين ۽ جهنگلي جانورن کي شڪار ڪرڻ پيار لاءِ فخر سمجهن ٿا ۽ اهڙي عمل لاءِ وڌيڪ پئسو خرچ ڪري آس پاس جي ماڻهن کي پنهنجي گهيري ۾ آڻي انهن جي تعاون ۽ رهنمائي سان شڪار جو ڪم ڪن ٿا. انهي

لاءِ اهو ضروري آهي ته هڪ قسم جو قانوني بل پيش ڪري انهي جهنگلي جيوت کي بچائڻ لاءِ قانون جي منظوري حاصل ڪري شڪاري ماڻهن کي سزائون ڏنيو وڃن ته جيئن ٻيا ماڻهو انهي مان عبرت حاصل ڪن. جيئن ته انساني آبادي وڌڻ ڪري هڪ ته ماڻهن لاءِ خوراڪي ڪمي ۽ رهائش لاءِ زمين حاصل ڪرڻ هڪ مسئلو ٿي اڀريو آهي، انهي لاءِ اهو ضروري ڪونهي ته ڄاڻي وائي پيلن جي زمينن تي ناجائز قبضا ڪري مافيا وسيلي ڪالونيون ۽ پلاٽ وڪرو ڪيا وڃن، اسان جي ملڪي قانون ۾ اهو ڄاڻايل آهي ته ڪنهن به زرخيز زمين تي شهري آبادي قائم نه ڪئي وڃي، پر جيڪڏهن ڪابه مافيا اهڙو عمل ڪري ٿي ته انهي کي قانون موجب ڪورٽ جي ڪٽهري ۾ آڻي قانوني طور سزا ڏني وڃي ته جيئن ٻيو ڪوبه اهڙي همت نه ڪري سگهي.

جانچ ڪندا رهن، جيڪڏهن ڪٿي به وٺ جي ٻرڻ جو واقعو نمودار ٿئي ته موبائيل فون وسيلي پيلي جي مرڪزي آفيس ۾ اطلاع ڪن ته جيئن انهي باهه وسائڻ لاءِ فائبر برڪيڊ جون گاڏيون آنديون وڃن پر جي اهو ممڪن نه هجي ته پوءِ هيلي ڪاپٽر وسيلي پاڻي مٿان ڇٽڪاريو وڃي ته جيئن انهي باهه کي ترت وسائي سگهجي. اسان جي ماحول ۾ جڏهن دريائي ٻوڏ اچي ٿي يا بارشون وڌيڪ پون ٿيون ته پوءِ پيلن لاءِ وٺن جا بچ ڇٽڪاريا وڃن ته ٿوري عرصي ۾ اهي بچ ڦوٽهڙو ڪري انهن منجهان سلا پيدا ٿين ٿا. پيلن ويجهو آس پاس جا ماڻهو پنهنجي چوپائي مال کي پيلي ۾ چاري لاءِ ڇڏين ٿا، جيڪي انهن سلن کي کائي ناس ڪن ٿا، جڏهن ته وڏن وٺن کي پڪرين جي تاري طور وڍيندا رهن ٿا، جنهن کان پوءِ انهن سڪل تارين کي ٻارڻ طور استعمال ڪجي ٿو. انهي لاءِ پيلن جي رک والي لاءِ رکيل داروغن کي ڏميوار ڪيو وڃي، جنهن سان پونڊڙ نقصان جي صورت ۾ انهن داروغن کي

اوزون گئس جو تھ

ڊاڪٽر علي مراد راهو

ويٽ ريسرچ سينٽر، سڪرنڊ
alirahoo@gmail.com

ڊگهي الترا وائلٽ جا ڪجهه عنصر اوزون جو مقدار ناٽتروجن جذب ڪندي آهي. ته ٿئي ٻيهر آڪسيجن ٺاهيندي آهي پر هوا ۾ موجود ناٽتروجن هڪ خاص حد کان وڌيڪ وڌندي ناهي. اوزون جي ته نهٺ جو عمل ڪروٽن سالن کان جاري آهي ۽ 1970ع جي ڏهاڙي ۾ اهو انڪشاف ٿيو ته انسانن جا ناهيل ڪجهه عنصر اوزون جي هن تهه کي تباهه ڪري رهيا آهن. هي ايروسول اسپري ۾ استعمال ٿيندا آهن ۽ هي Refrigerator سڌرائيندا آهن. هي ڪلورو فلورو ڪاربان ڪيميڪل Chloro Floro Carbon Chemicals هوا ۾ وڃي سورج جي شعاعن سان ملي ڪلورين ٺاهيندا آهن. جيڪي اوزون جي تهه کي هڪو ڪندا آهن اهڙي طرح هٿرادو ۽ مشيني ڀاڻن ۾ استعمال ٿيڻ وارن مثلن، ناٽتروس آڪسائيڊ به اوزون لاءِ نقصانڪار آهي.

جيڪڏهن اوزون جي تهه کي نقصان پهچندو آهي ته اڇي چمڙي ۽ وارا انسان سڀ کان گهڻا متاثر ٿيندا آهن. ڪاري چمڙي وارن جي مقابلي ۾ اوزون انساني ڦڦڙن لاءِ سخت نقصانڪار هوندي آهي پر انسان هن جي لپيٽ ۾ ان ڪري نه ايندو آهي. ڇو ته اوزون جي تهه 19 ڪلوميٽر مٿان شروع ٿيندي آهي زمين تي اوزون مختلف مرحلن ۾ ملندي آهي. مثلن آسماني بجلي جي گجگوڙ يا ڪاربن

نيشنل جيوگرافڪ جي رپورٽ مطابق يورپين ڪنٽريز ارجنٽينا، نيوزيلينڊ، آسٽريليا، ڏکڻ آفريڪا وغيره گهٽ ٿيندڙ اوزون ۾ شامل آهن. هنن علائقن ۾ سياري جي موسم ۾ هي مسئلو وڌي ويندو آهي. ڇو ته گهٽ گرميءَ جو درجو ڪلورو فلورو ڪاربنز (ڪلورين فلورين ۽ ڪاربن) تي مشتمل ڪمپائونڊز جو ريفريجريٽرس ۽ مختلف شين جي پيڪنگ ۾ استعمال ٿيندي آهي. تيزيءَ سان ڪلورين گيس ۾ تبديل ٿي ويندي آهي.

نهٺ واري بجلي جو موٽر، هوائي جهاز وغيره. گذريل ڪجهه سالن ۾ وڌندڙ آبادي ۽ ماحولياتي آلودگي جي سبب اوزون جي هن حفاظتي تهه ۾ گهٽتائي ڏني وئي آهي. نيشنل جيوگرافڪ جي رپورٽ مطابق يورپين ڪنٽريز ارجنٽينا، نيوزيلينڊ، آسٽريليا، ڏکڻ آفريڪا وغيره گهٽ ٿيندڙ اوزون ۾ شامل آهن. هنن علائقن ۾ سياري جي موسم ۾ هي مسئلو وڌي ويندو آهي. ڇو ته گهٽ گرميءَ جو درجو ڪلورو فلورو ڪاربنز (ڪلورين فلورين ۽ ڪاربن) تي مشتمل ڪمپائونڊز جو ريفريجريٽرس ۽ مختلف شين جي پيڪنگ ۾ استعمال ٿيندي آهي. تيزيءَ سان ڪلورين گيس ۾ تبديل ٿي ويندي آهي. اهڙي طرح الترا وائلٽ شعاعن ۽ ڪلورين جو ميل جول وسيع پيماني تي اوزون جي تباهيءَ جو سبب بڻجي رهيو آهي.

قدرتي طور زمين جي چوڌاري فضا ۾ اوزون گئس جو تهه هڪ ايتمي تهه آهي. جيڪو آڪسيجن جي ٽن ايتمن تي مشتمل آهي هيءُ گيس جو هڪ تهه آهي جنهن کي اوزون تهه يا اوزون شيڊل چوندا آهن. اوزون تهه جي باري ۾ سڀ کان پهريائين 1913ع ۾ فرانسيسي طبيعيات دان چارلس فيبري ۽ هنري بوسن معلومات مهيا ڪئي هئي. هي سج مان ايندڙ نقصانڪار الترا وائلٽ شعاعن

کي جذب ڪندي آهي ۽ اوزون جي فائديمند شعاعن کي اسان تائين پهچائيندي آهي. هي آڪسيجن جوئي هڪ قسم آهي فضا ۾ اوزون سان گڏ ٿي ڪم ڪندو آهي ٻاهرين فضا ۾ اوزون گئس هڪ تهه طور ڪم ڪندي O₂ آڪسيجن کي ايترو ڀرتيڊيل ڪندي آهي. جيڪا نقصانڪار شعاعن کي زمين جي سطح تائين پهچڻ کان روڪيندي

آهي. زمين جي سطح کان تقريبن 19 ڪلوميٽر مٿي ۽ 48 ڪلوميٽر مٿاهين تي موجود اوزون جي هن تهه ۾ سج مان ايندڙ تيز شعاعون آڪسيجن سان ڪيميائي عمل ڪري اوزون ٺاهينديون آهن. جيڪڏهن هي شعاعون اهڙي طرح اتي استعمال نه ٿين ته هي Photochemical reaction عمل هيٺ زمين تي پهچي جانورن ۾ ڪينسر ۽ نباتات جي تباهي جو سبب بڻجي سگهي ٿو. جيڪڏهن نباتات کي گهڻي قدر نقصان پهچندو ته هوا ۾ ڪاربان ڊاءِ آڪسائيڊ جي مقدار ۾ اضافو ۽ گرین هائوسز جي تباهي سبب زمين جي گرميءَ جو درجو وڌي ويندو آهي.

زمين جي آڪسيجن جڏهن سج مان ايندي 185 نينو ميٽر ڊگهي الترا وائلٽ جذب ڪندي آهي. Hartley Bands اوزون تهه ۾ تبديل ٿي ويندي آهي. جڏهن اوزون سج جي 255 نينو ميٽر

ٿر جي نامياتي زراعت

تحرير: ڊاڪٽر اسلام الدين مجيد اڻو

ايگريڪلچر ريسرچ سينٽر، ٽنڊو ڄام

himajeedano@gmail.com

هن وقت سڀ کان وڌيڪ زهر جا ڦوهارا پاڇين، وونٽن ۽ ٻين فصلن تي ڪيا وڃن ٿا، جنهن ڪري ماحول، پاڻي ۽ زمين اندر به زهر موجود آهي، ڇو ته گاهه مار زهرن جو اثر زمين تي پوي ٿو، جتان نباتات جا مختلف سلا نڪرن ٿا.

زمين اندر هڪ قسم جي جيوت موجود آهي، جنهن جو جياپو فصلن جي باقيات، وڻاڻ جي پاڻ، ڪڪ پن، جيتن جي مثل جسم، گل، وڻ ٻوٽن جي ٻور تي آهي. جڏهن اهي سڀ شيون زمين اندر وڃن ٿيون پاڻي انهن کي ڳاري ٿو ته پوءِ اها مخلوق پنهنجو ڪم ڪري ٿي، جنهن کي بيڪٽريا چئجي ٿو. اهي خوردبيڪٽريا اکين سان نظر نٿا اچن، پر اهي زمين اندر پيل نامياتي کاڌي کي ٿوري ٿوري ٻوٽن جي پاڙن تائين پهچائين ٿا، جنهن سان سُلن جي واڌوبجهه ٿئي ٿي. انهي زمين اندر پوسل واري جاءِ تي سانڀا ظاهر ٿين ٿا، جيڪي زمين جي ٻن فوٽن جي گهراڻي تائين چرپر ڪن ٿا ۽ مٽي کي کائي پنهنجي زندگي ۽ نسل کي وڌائين ٿا. انهن سانڀن جي هڻڻ ڪري زمين هڪ فوم وانگر نرم ٿيو پوي ۽ پاڻي کي وڌيڪ عرصي لاءِ جهلي ٿي، جنهن ۾ بيڪٽريا سُلن کي پنهنجي خوراڪ رسائي جو ڪم تيزي سان سرانجام ڏين ٿا.

ڪنهن ملڪ جي زرعي سائنسدانن زرخيز مٽي جي هڪ لپ کڻي تجزيو ڪيو ته انهي مٽي اندر 8 کان 10 بلين خوردبيڪٽريا موجود هئا، جيڪي خوراڪي جزن کي رات ڏينهن ٻوٽن جي پاڙن تائين رسائي جو ڪم ڪن پيا، ته پوءِ اسان انهن جو زهرن وسيلي قتل عام ڇو پيا ڪريون.

زراعت لاءِ استعمال ٿيندڙ

سنڌ جي نهرن علائقن ۾ ڪيميائي پاڻن، جيتن کي ختم ڪرڻ لاءِ ڪيميائي زهرن ۽ گاهن کي ختم ڪرڻ لاءِ زهرن جو استعمال وڏي فخر سان ڪجي پيو. انهن زهرن جي استعمال سان اسان خورد جيوت (بيڪٽريائن) جو سرعام قتل ڪريون پيا. اهو وقت پري ڪونهي، اسان جون زمينون سنڌ ٿي وينديون ۽ پيداوار ڪونه ڏينديون، ڇو ته اڳتي هلي اهي بيڪٽريا مري ختم ٿي ويندا ۽ ٻوٽن کي خوراڪي رسد بند ٿي ويندي ته پوءِ اهي ڪيميائي پاڻ ڪوبه اثر نه ڏيکاريندا. مون هڪ ڪتاب ۾ پڙهي

ٿر جي زراعت صدين کان ٿيندي پئي اچي، جيڪا بارش جي رحم ڪرم تي آهي، جيڪا سال ۾ هڪ دفعو ساوڻ جي مهيني جي موسم ۾ ٿئي ٿي، وسڪارن ڪري ٿر ساڻو ستابو ٿيو پوي ۽ ٿر جا ماڻهون همرچا ڳائي فصل جو لابلارو ڪن ٿا، پر جي وسڪارا گهٽ ٿين ٿا ته پوءِ ڏڪار واري صورت حال ٿيو وڃي. انهي صورت ۾ مارو ماڻهو پنهنجي مال کي نهرن علائقن ڏانهن ڪاهي وڃن ٿا. پر پنهنجن ماڳن کي نٿا ڇڏين. ٿر جي ڏکين حالتن ۾ به اتي ئي گذر سفر ڪن ٿا. هڪ چوڻي آهي ته، “وسي ته ٿر نه ته پر ٿي پر”.

پاڪستان ٺهڻ کان پهرين سموري سنڌ اندر نامياتي زراعت ٿيندي هئي، انهي جو مطلب اهو آهي ته ڪنهن به فصل اندر ڪنهن به ڪيميائي زهر جو استعمال ڪونه ڪيو هو. سنڌ خوراڪي لحاظ کان خود ڪفيل رهي آهي. سال 1960ع جي ڏهاڪي دوران سبز انقلاب جو نعرو لڳايو ويو جنهن تحت ڪيميائي پاڻ ۽ زرعي ڪيميائي زهر کي متعارف

ڪرايو ويو. انهي ئي دور ۾ ٿريڪٽر کي به آندو ويو. انهي ۾ ڪوبه شڪ ڪونهي ته پيداوار وڌي، خوشحالي آڻي پر اڳتي هلي نوان مسئلا پيدا ٿيا جيڪي پهرين ڪونه هئا. مثال طور معدي، چمڙي اکين جي بيمارين ۾ واڌارو ٿيو، گڏوگڏ بلڊ پريشر، هيپاٽائٽس بي سي ظاهر ٿي. جڏهن ته ڪير ڏيندڙ چوپائي مال کي آڪسيٽوسن واريون سيون لڳائڻ شروع ڪيون ويون، جنهن جو پهرين ڪوبه رواج ڪونه هو. جڏهن کاڌن ۽ ڪير جي چڪاس ڪئي وئي ته انهن ۾ ڪيميائي زهرن جا جزا ڏنا ويا.

ته آمريڪا يا ٻي ڪنهن اهڙي ملڪ جي جزيري ۾ هڪ آبشار ڀرسان ننڍي ڍنڍ هئي، جتان پٺئين کي پاڻي ڏنو ويندو هو. اتي جي ماڻهن فيصلو ڪيو ته پني ۾ پاڻ چٽڻ بجاءِ ٽيلر پري اهو پاڻ انهي پاڻي واري زخيري ۾ وڌو وڃي ته بهتر ٿيندو اهو ڪم جاري رکيو ويو انهي عمل ڪري 15 کان 20 سالن تائين بهتر پيداوار ملي ۽ پوءِ اها زمين اڳتي هلي سنڌي ٿي وئي ۽ انهي مان پيداوار ملڻ بند ٿي وئي.

جڏهن ته زهرن جي استعمال سان نقصانڪار جيتن اندر

زراعت لاءِ استعمال ٿيندڙ سنڌ جي ٺهري علائقن ۾ ڪيميائي پاڻن، جيتن کي ختم ڪرڻ لاءِ ڪيميائي زهرن ۽ گاهن کي ختم ڪرڻ لاءِ زهرن جو استعمال وڏي فخر سان ڪجي پيو. انهن زهرن جي استعمال سان اسان خورد جيتن (بيڪٽريائن) جو سرعام قتل ڪريون پيا. اهو وقت پري ڪونهي، اسان جون زمينون سنڌي ٿي وينديون ۽ پيداوار ڪونه ڏينديون ڇو ته اڳتي هلي اهي بيڪٽريا مري ختم ٿي وينديون ۽ بوٽن کي خوراڪي رسد بند ٿي ويندي ته پوءِ اهي ڪيميائي پاڻ ڪوبه اثر نه ڏيکاريندا. مون هڪ ڪتاب ۾ پڙهيو ته آمريڪا يا ٻي ڪنهن اهڙي ملڪ جي جزيري ۾ هڪ آبشار ڀرسان ننڍي ڍنڍ هئي، جتان پٺئين کي پاڻي ڏنو ويندو هو.

واڌارو ٿيو آهي ۽ ڪابه گهٽتائي نه پئي ٿي، چوٽه اهي جيت زهرن کي پيٽاري وڃن ٿا ۽ وري انهي جي نسل تي زهر جو وزن وڌائي ڏيڻو پوي ٿو. انهن زهرن سان جي دوست جيتن کي وڌيڪ نقصان ڏنو آهي، جيڪي نقصانڪار جيتن جي آهن ۽ ڪيڙن تي پنهنجو گذر ڪن ٿا، اهي دوست جيت فصلن کي ڪنهن به صورت ۾ نقصان ڪونه ٿا ڏين.

قدرت پاران هر شي اندر هڪ توازن رکيل آهي، جنهن کي ايڪولاجي جو نالو ڏنو ويو آهي، جنهنجي ڪري هر هڪ شيءِ جو ٻئي شي سان ڳانڍاپو آهي. جڏهن انسان قدرت جي انهي نظام سان هٿ چراند ڪري ٿو ته پوءِ آهستي آهستي انهي ۾ بگاڙ پيدا ٿئي ٿو ۽ آخرڪار انهي جو نقصان اسان کي پوي ٿو. جهڙوڪ اسان جي ملڪ اندر وڻڪار ڄام هئي، سڀ ڪجهه ٺيڪ پئي هليو ۽ اسان انهن وڻن کي وڍڻ شروع ڪيو جيڪي ماحول اندر ٿڌڪار پيدا ڪن پيا ۽ اسان لاءِ آڪسيجن

مهيا ڪن پيا، جڏهن ته بي پاسي فيڪٽرين، موٽر گاڏيون آنديون ويون ۽ ڪوئلي، گيس تي بجلي گهر ٺاهيا ويا، جنهن سان ماحول اندر ڪاربن ڊاءِ آڪسائيڊ جي وڌڻ ڪري گرمي پد 1 کان 2 ڊگريون وڌڻ سان برف جا گليشٽر ڳريا، جنهن سان ٻوڏون آيون ۽ بي پاسي موسمي تبديلي ڪري سڄي دنيا ۾ انساني آبادي اندر مسئلا پيدا ٿيا.

اهڙي نموني سان جيتو اندر به قدرت جو توازن رکيل آهي، جنهن ۾ اسان بگاڙ آڻيون پيا. انهي توازن جو مثال اهو ته جتي بليون آهن ته انهن مٿان ڪتا آهن، ڪوئن لاءِ بليون آهن، جيتن لاءِ ڏيڏر، چيچيون، چمڙا ۽ پڪي موجود آهن، وري نقصانڪار جيتن جي آهن ۽ ڪيئن لاءِ ڪوريٽڙا، تندڻيون، مچرن لاءِ پنيوربون، ڪمند اندر گهوڙا مک لاءِ ابيبي پائرويس، ميلي بگ لاءِ ايناشس بمبي والا طفيلي جيت موجود آهن. اڏوهي لاءِ ڌاتوري جو استعمال هڪ ٽڪر، رس چوسڻ وارن جيتن لاءِ نمر،

اڪ ۽ ٿوه جهڙيون ناياب جڙيون ٻوٽيون موجود آهن، انهن جي استعمال سان زهرن جي گهرج ٿئي پوي.

آئون سمجهتا ٿو ته ٿر جا ماڻهو اڃا به سياڻا آهن جيڪي نه فقط پنهنجي پالتو جانورن جو علاج ڏيئي ٿوٽڪن وسيلي ڪن ٿا، جن وٽ اڄ به لوڪ ڏاهپ موجود آهي ۽ اهي فصلن کي نقصان کان بچاءُ لاءِ انهن ڏيئي ٿوٽڪن وسيلي علاج ڪندا هوندا، مثال طور واڙين

اندر گگر جي دونهيون ڪرڻ سان وارين اندر وڌيڪ گل ٿين ٿا. جهنگلي جانورن کان بچاءُ لاءِ ڪتن کي ڌارڻ ۽ نانگ بلائن کان بچاءُ لاءِ رات جو بصر جي ڳنڍ ڪٽ جي پاڻ سان ٻڌڻ ٿا وغيره اهي ڪيتريون ئي ڳالهيون وٽن موجود آهن ۽ اها ڏاهپ سڀن تائين پهچڻ گهرجي.

ٺهري سنڌ جي آبادگارن پنهنجي پير تي پاڻ ڪهاڙو هڻي ڇڏيو آهي، خدا کان دعا آهي ته اهي انهن ڪيميائي زهرن کان پاسو ڪن ۽ نامياتي زراعت ڏانهن موٽن ڪاٺين، ڇو ته هاڻ هن ڌرتي جي گولي تي آمريڪا، يورپ، آسٽريليا جهڙا ملڪ نامياتي زراعت ڪن پيا، جڏهن ته ٻيا رهيل ملڪ پڻ انهي ڊوڙ ۾ شامل آهن ته نامياتي زراعت جيترو ممڪن ٿي سگهي ٿوري وقت اندر نامياتي زراعت ڪن. جڏهن ته اسان وٽ ٿر ۽ ڪوهستان اندر نامياتي زراعت جو وجود آهي. پر ڏسڻ ۾ آيو آهي ته مختلف ڪيميائي پاڻ ۽ زرعي زهر جو ڪاروبار ڪرڻ وارا ٿر جي شهرن جي اندر پنهنجا پير سورين پيا. جنهن لاءِ ٿر جي زراعت کي انهي ڪيميائي پاڻ ۽ زرعي زهر کان خطرو آهي.

آڪٽوبر مهيني ۾ فصلن جي سار سنڀال

ڊاڪٽر لياقت علي پٽو

ڊائريڪٽر زرعي تحقيقاتي سينٽر، ٽنڊو ڄام
lbhutto@gmail.com

ڪمند

- سرءُ واري نئين پوکيل ڪمند جو جيستائين ڦوٽهڙو مڪمل ٿئي تيستائين هلڪو پاڻي ڏيندا رهو.
- سيپٽمبر ۾ پوکي ڪيل ڪمند جي اوڙن ۾ ڪمند نه ڦٽڻ جي صورت ۾ گوٺ يا خال هجي ته انهن ۾ ساڳي جنس جا ٽڪرا پوکي ڪرڻ گهرجن.
- خيرپور سکر، لاڙڪاڻو، شڪارپور، جيڪب آباد ۽ گهوٽڪي ضلعن ۾ ڪمند جي پوکي آڪٽوبر مهيني ۾ مڪمل ڪئي وڃي. انهن ضلعن ۾ جنسون، جهڙوڪ لاڙڪاڻو 2004، چانڊڪا، ڪيو 88، ٽرائٽران، لاڙڪاڻو-2001، گلابي-95، ۽ ٽه-10 پوکيون وڃن.
- بهار وارو فصل جيڪو 6 کان 8 مهينن جو هجي ته ان مان بچ وٺڻ گهرجي البتہ منڍي واري فصل مان بچ استعمال نه ڪرڻ گهرجي، ڇو ته انهي ۾ ڪيڙا لڳل هئڻ ڪري ڦوٽهڙو گهٽ ٿئي ٿو.
- منڍي فصل ۾ پاڻ جو سفارش ڪيل مقدار کان 25 سيڪڙو وڌيڪ استعمال ڪرڻ گهرجي.
- تيار فصل جو هڪ مهينو اڳ پاڻي بند ڪجي جيئن ڪمند جي واڌ رڪجي وڃي ۽ ڪمند جو وزن ۽ ڪنڊ جو مقدار وڌڻ شروع ٿئي.
- اترئين علائقن جهڙوڪ سکر، جيڪب آباد، شڪارپور، خيرپور، لاڙڪاڻو، گهوٽڪي ضلعن وارين زمينن لاءِ ڪمند پوکڻ وقت سوا پوري ڏي اي پي، ٻه پوريون پوتاش ۽ هڪ پوري يوريا ملائي ڏيڻ گهرجي. اهڙي طرح پهرين مٽي چاڙهڻ مهل هڪ پوري يوريا ۽ ٻئي مٽي چاڙهڻ مهل ٻه هڪ پوري يوريا في ايڪڙ جي حساب سان ڏيڻ گهرجي.
- بيٺل فصل مان گندگاهه وارا پوتاش ختم ڪجن، جيئن، ڪيئن ۽ بيمارين کان بچاءُ لاءِ جوڳا اڀاءُ وٺجن، جيڪڏهن

فصل ۾ چهڪ واري ڪاٺي نظر اچي ته متاثر پوتاش ڪيڊي ساڙي ڇڏجن يا زمين ۾ پوري ڇڏجن.

وونٽڻ

- نٿو بدين، ٿرپارڪر ۽ عمرڪوٽ ضلعن ۾ ڦٽين جو آخري چونڊو مڪمل ڪريو. وونٽڻ ۾ آخري چونڊي بعد پيلاڙو ڪري، ربيع جي فصلن لاءِ زمين جي تياري ڪريو. پيلاڙو نه ڪرڻ جي صورت ۾ بيٺل وونٽڻ کي هر ڏئي زمين ۾ دٻائي پاڻي ڏيو جنهن سان زمين جي ذرخيزي وڌي ٿي.
- چونڊيل ڦٽين کي امڪاني برساتن کان بچائجي ۽ ڪنهن محفوظ جاءِ تي رکڻ گهرجي.
- ميرپورخاص، حيدرآباد ۽ سانگهڙ ضلعن ۾ ڦٽين جو چونڊو جاري رکو.
- چونڊيل ڦٽين کي ڪنهن خشڪ ۽ محفوظ جڳهه تي استور ڪريو.
- هڪ کان وڌيڪ جنسن جي صورت ۾ هر هڪ جنس جي ڦٽين کي الڳ رکو.
- خالي پيل زمينن کي هر ڏئي ربيع جي فصلن لاءِ تيار ڪريو.
- دادو، بينظير آباد، نوشهروفيروز، خيرپور سکر ۽ گهوٽڪي ضلعن ۾ 15 کان 20 سيڪڙو گوگڙا کلڻ جي صورت ۾ چونڊو ڪريو.
- ميلي بگ ۽ پن مروڙ وائرس جو حملو نظر اچي ته بروقت احتياطي اڀاءُ وٺي فصل کي وڌيڪ نقصان کان بچايو وڃي.
- فصل جي چوڌاري ميلي بگ جا ميزبان پوتاش ختم ڪريو ته جيئن مرض وڌيڪ ايراضي تي نه پکڙجي، جيڪڏهن فصل جي پيرسان پينڊيون، توريون، ڪڍو ۽ بيا ول وارا فصل پوکيل آهن ته انهن کي هڪدم ختم ڪريو.

ڪڻڪ

- ڪڻڪ جي پوک لاءِ زمين جي چونڊ ڪجي جيڪا ڪلر کان پاڪ هجي.
- زمين جي تياري شروع ڪجي تياري لاءِ گوپل سان هر ڏيئي سنوٽ ڪرڻ گهرجي.
- ڍانچي هيٺ پوکيل زمين جي تياري ڊسڪ پلو سان ڪجي بعد ۾ پاڻي ڏيڻ گهرجي ته جيئن ڍانچو زمين ۾ سڙي وڃي اهڙي طرح زمين ۾ ساڻي پاڻ جي کوٽ پوري ٿي ويندي ۽ ان سان زمين جي طبعي بناوت بحال ٿيندي.
- ڪڻڪ جي پوکي لاءِ سفارش ڪيل جنسون جهڙوڪ تي ڊي 1، مومل، پٽائي، سرسبز امداد، سڪرنڊ 1، خرمن، مهراڻ، سنڌو تي جي-83، آئي وي-2، آبادگار انمول جو بچ

فائونڊيشن سيڊ سيل ايگريڪلچر ريسرچ سنڌ ٽنڊوڄام، زرعي يونيورسٽي، نيڪليئر انسٽيٽيوٽ آف ايگريڪلچر ٽنڊوڄام يا ٻين سرڪاري ادارن مان حاصل ڪريو.

• بچ ناڙي وسيلي 50 ڪلوگرام ڇت ۽ گهڙپي لاءِ 55 کان 60 ڪلوگرام في ايڪڙ استعمال ڪرڻ گهرجي.

• هن ئي مهيني ۾ زمين جي سٺي تياري ڪجي ته جيئن نومبر مهيني ۾ منڊاڻتي پوک ڪري سگهجي.

تبلي بچ

سرنهن، تورپو ۽ ڄانيو: تورپو جي پوکي اتر سنڌ ۾ هن مهيني جي 15 تاريخ تائين مڪمل ڪجي. سرنهن ڏکڻ سنڌ ۾ 15 سيپٽمبر کان 15 آڪٽوبر، جڏهن ته اتر سنڌ ۾ پهرين آڪٽوبر کان 15 نومبر تائين مڪمل ڪئي وڃي. پوکي ناڙي وسيلي ڏيڍ کان ٻه ڪلوگرام بچ في ايڪڙ استعمال ڪرڻ گهرجي. ريڇ جو پاڻي جڏهن زمين کڻي وڃي، باقي گپ رهجي وڃي ته ان گپ ۾ بچ ڇتو ته ڦوٽو ٿيڻو سنو ٿيندو. هلڪي ڪلر انين زمينن ۾ ڄانيو ڪڙ پوک واري طريقي سان پوکڻ ۾ سنو ٿئي ٿو. ڄانيو ڏکڻ سنڌ ۾ 15 آڪٽوبر کان 15 نومبر ۽ اتر سنڌ ۾ 15 آڪٽوبر کان 30 نومبر تائين پوکي ڪرڻ گهرجي.

سورج مڪي: آڳاٽي پوکيل فصل ۾ جيڪڏهن گلن جو پوپون حصو ساڻي مان ڦري پيلو ٿيڻ شروع ٿئي ته اهو سمجهڻ گهرجي ته فصل پڇڻ جي ويجهو آهي، جيئن ئي مڪمل فصل پڇي وڃي ته لاڀارو شروع ڪجي. فصل پڇڻ وقت، پڪين خاص ڪري طوطن کان بچاءُ لاءِ چهار جو خاص خيال رکڻ گهرجي. لاڀاري کان پوءِ گلن کي ڊيري (ڪري) ۾ پڪيڙي رکجي، جيئن اهي هڪٻئي کان الڳ هجن، ٻي صورت ۾ اهي چڱي طرح نه سڪي سگهندا ۽ انهن ۾ سينوارڇڻ جو خطرو آهي. وقت به وقت گلن کي چڱي طرح سڪائڻ لاءِ گلن کي اٺائڻو رهجي. گلن کي چڱي طرح سڪائڻ کان پوءِ ٿريشر ذريعي يا جيڪڏهن گل ٿوري مقدار ۾ آهن ته ڏنڊن سان سٽي ان کي ڌار ڪري وڪرو ڪجي.

بوهي مڱ

فصل کي ضرورت مطابق پاڻي ڏنو وڃي. آڳاٽي پوکيل فصل جا پن جڏهن ساڻي مان ڦري پيلا ٿيڻ شروع ڪن ۽ اندران ڦريون پڪيون ۽ سخت ٿي ويون هجن ته کونائي شروع ڪجي. تر: فصل ۾ جيڪڏهن برسات جو پاڻي بينل آهي ته هڪدم ڪيڊ گهرجي، ڇاڪاڻ ته پاڻي بيهي رهڻ جي ڪري موراھي جو مرض ٿي پوندو ۽ ٻوٽا سڙي ويندا. فصل جي چڱي طرح جانچ

ڪجي جيڪڏهن مختلف بيماريون جهڙوڪ اڇو سينور پاڙڪي، پن مروڙ وغيره جو حملو نظر اچي ته زرعي توسيع جي نمائندي جي مشوري سان دوا جو ڦوهارو ڪجي. جيڪڏهن فصل پڇڻ جي ويجهو هجي ته ان جي سارسنيال رکجي ۽ مڪمل پڇي ويو هجي ته لاڀاري ۾ ڊير نه ڪرڻ گهرجي. لاڀاري کان پوءِ فصل جا ننڍا ننڍا گڏا ٺاهي اُس ۾ اڀا ڪري سڪڻ لاءِ ڇڏيا وڃن.

هیرڻ: موڪي ايراضي ۾ فصل کي ضرورت مطابق پاڻي ڏيڻ گهرجي. فصل تي جيڪڏهن جيتن جهڙوڪ بوجارو ڪينئون يا ڪپڙو ڪينئون نظر اچي ته پروفينوفاس 50 اي سي 400-500 ملي ليٽر في ايڪڙ ڦوهارو ڪرڻ گهرجي. پاڻ جو رهيل مقدار جيڪڏهن نه ڏنو ويو هجي ته اڏبوري يوربا في ايڪڙ ڏيڻ گهرجي.

گاه ۽ چارو

1. برسيم ۽ لوسڻ لاءِ زمين جي تياري ڪجي. گوبل هر هلائي زمين کولي ان کي هموار ڪجي. 15 آڪٽوبر کان پوءِ اڳواٽ حاصل ڪيل بچ ريڇ واري زمين ۾ 10 کان 12 ڪلو في ايڪڙ جي حساب سان ڇت واري طريقي سان پوکيو وڃي.
2. لوسڻ لاءِ زمين جي تياري سٺي نموني ڪجي. 15 آڪٽوبر کان پوءِ پوکي ڪجي. زمين جي تياري مهل هڪ پوري فاسفورس ۽ هڪ پوري پوٽاش جو استعمال ڪجي.
3. جتي جي لاءِ زمين کي ريڇ ڪري هموار ڪجي ۽ وڻاڻ جو پاڻ وجهجي، سفارش ڪيل جنسن جو بچ هٿ ڪجي. في ايڪڙ لاءِ 50 ڪلوگرام بچ گهريل آهي.
4. آگسٽ ۾ پوکيل مڪي جي ڪٽائي ڪجي.
5. تيار بينل مات گاهه جي ڪٽائي ڪجي.
6. جوئر جي آگسٽ واري فصل کي مال جي چاري لاءِ ڪٽڻ گهرجي.
7. سدا بهار کي گهرج مطابق پاڻي ڏجي، آخري لوب گل نڪرڻ وقت ڪرڻ گهرجي.
8. جمبو چاري جو آخري لوب هن مهيني ۾ ملي سگهندو جڏهن گل نڪري وڃن تڏهن ڪٽائي ڪجي.
9. ساڻن جو پيولوب ڪرڻ لاءِ گل نڪري اچن ته ڪجي. بچ لاءِ فصل رکڻو هجي ته پوءِ بچ تيار ٿي وڃڻ تي بچ جي سنگن کي چوٽين کان لٽيو وڃي باقي گاهه مال جي چاري لاءِ استعمال ڪجي. بروجي گاهه کي گهرج مطابق پاڻي ڏجي، گل اچڻ مهل گاهه کي لٽجي، پر جيڪڏهن بچ لاءِ گاهه رکڻو هجي ته پوءِ گلن اندر بچ کي تيار ٿيڻ لاءِ ڇڏي ڏجي.

ماهور زرعي سائنس ۾ اشتهار ڏيڻ لاءِ اگهه

بليڪ اينڊ وائيت	رنگين	سائيز	عنوان
-	Rs:25,000/=	چوٿون حصو	مڪ ٽائيل
-	Rs:50,000/=	اڌ صفحو	مڪ ٽائيل
-	Rs:60,000/=	سڄو صفحو	بيڪ ٽائيل (پاهريون)
-	Rs:30,000/=	اڌ صفحو	بيڪ ٽائيل (پاهريون)
Rs:25,000/=	Rs:45,000/=	سڄو صفحو	انر (مڪ صفحي جو)
Rs:20,000/=	Rs:35,000/=	سڄو صفحو	انر (پنئين صفحي جو)
Rs:15,000/=	Rs:25,000/=	سڄو صفحو	انڊريان صفحا

مواد موڪلڻ ۽ اشتهارن جي رابطي لاءِ:

چيف ايڊيٽر، ماهوار زرعي سائنس،
 سنڌ زرعي سائنس سوسائٽي، ڊپارٽمينٽ آف اينٽامالاجي،
 سنڌ زرعي يونيورسٽي، ٽنڊوڄام
 Email: bksolangl@gmail.com
 Cell# 0300-3796765

صنعتڪاريءَ کي فروغ ڏيڻو پوندو: ڊاڪٽر فتح مري

سنڌ زرعي سائنس سوسائٽي جي ميزبانيءَ ۾ سيمينار جي رپورٽ

سنڌ زرعي يونيورسٽيءَ جي وائيس چانسلر پروفيسر ڊاڪٽر فتح محمد مري چيو آهي ته ٻوڏ ۽ ٻر سائنس سبب سنڌ سميت ملڪ جي معيشت ۽ انفراسٽرڪچر سخت متاثر ٿيو آهي. پاڪستان کي هڪ مضبوط معاشي جان رکندڙ ملڪ طور پارڻ لاءِ صنعتڪاريءَ کي فروغ ڏيڻو پوندو. شاگرد مشڪل حالتن سان منهن ڏيڻ لاءِ انٽر پريزيونٽرز بڻجڻ لاءِ پنهنجا ڪامياب ڪاروباري آئيڊيا تيار ڪن. هن اهي ڳالهيون سنڌ زرعي سائنس سوسائٽيءَ جي ميزباني هيٺ ۽ نيشنل آئيڊيا بئنڪ (اين آئي بي) جي سهڪار سان يونيورسٽيءَ جي سينيٽ هال ۾ ”اين آئي بي ۾ ڪامياب آئيڊيا ڪيئن جمع ڪرائجن“ جي عنوان سان هڪ ڏينهن واري آگاهي سيمينار کي خطاب ڪندي ڪيون. وائيس چانسلر پروفيسر ڊاڪٽر فتح محمد مري چيو ته زراعت ۽ ٽيڪنالاجي جا مختلف شعبا گڏجي پاڪستان لاءِ ترقي ۽ خوشحالي جا نوان رستا کولي سگهن ٿا. ان ڪري يونيورسٽيءَ جا شاگرد زراعت، فوڊ سائنسز، اينيمل پراڊڪٽ ٽيڪنالاجي، پولٽري، ڊيري انڊسٽريز، ايگريڪلچر باءِ پراڊڪٽس بابت پنهنجا آئيڊيا تيار ڪن ۽ ذاتي ڪاروبار توڙي ٻين لاءِ روزگار جا موقعا پيدا ڪن. اي ايس پي آئي آري ۽ نيشنل آئيڊيا بئنڪ جي باني حسن سيد چيو ته سنڌ 5 هزار سال اڳ به جامع رٿابندي، شاندار ڪاروباري آئيڊيا ۽ مثالي تهذيب جي باني رهي آهي. هن چيو ته اڪثر آئيڊيا حالتن ۽ ضرورتن موجب جنم وٺندا آهن ۽ اڄ جي سماج ۾ خوراڪ جو تحفظ، موسمياتي تبديليون، ماحولياتي گدلاڻ سميت ڪيترائي معاشي مسئلا درپيش آهن. سنڌ يونيورسٽي ڄامشوري جي ٽيڪنالاجي انڪيوبيشن سينٽر جي فوڪل پرسن ڊاڪٽر عارف پٽو چيو ته نيشنل آئيڊيا بئنڪ، اڪيڊميا، صنعت، حڪومت ۽ سماجي شعبي جي سهڪار سان نئين آئيڊيا کي هٿي ڏئي رهيا آهيون. ان حوالي سان 9 مختلف شعبن سميت زراعت کي آئيڊيا ۾ شامل ڪيو ويو آهي. جيڪي ملڪ کي ترقي جي نئين راهه تي گامزن ڪرڻ ۾ مدد ڪندا. سنڌ زرعي يونيورسٽي سب ڪئمپس عمر ڪوٽ جي پروفيسر وائيس چانسلر ۽ سنڌ زرعي سائنس سوسائٽي جي سرپرست پروفيسر ڊاڪٽر جان محمد مري چيو ته ٽيڪنالاجي جي مثبت استعمال کي هٿي وٺرائڻ گهرجي ته جيئن ٽيڪنالاجي وسيلي مسئلن کي منهن ڏئي سگهجي ۽ شاگردن کي خود روزگار جي منصوبن کي سمجهڻ گهرجي. اين آءِ پي سنڌ زرعي يونيورسٽي جي فوڪل پرسن پروفيسر ڊاڪٽر پائي خان سولنگي چيو ته نيشنل آئيڊيا بئنڪ، تعليمي ادارن، حڪومت ۽ صنعت جي وچ ۾ تعاون جو مقصد ٽيڪنالاجي جي استعمال سان مقامي مسئلن کي حل ڪرڻ آهي. ڪاروباري ۽ گورننس جي ماڊلز ۾ جدت پيدا ڪرڻ آهي. ان موقعي تي ڊين پروفيسر ڊاڪٽر الطاف حسين سيال ڊين پروفيسر ڊاڪٽر سيد غياث الدين شاه راشدي، ڊين پروفيسر ڊاڪٽر منظور علي ابڙو، پروفيسر ڊاڪٽر شاهنواز مري، پروفيسر ڊاڪٽر اعجاز سومرو، پروفيسر ڊاڪٽر متياز نظاماڻي، ڊاڪٽر شوڪت ابراهيم ابڙو ۽ ڊاڪٽر اسلم بڪيرو پڻ موجود هئا. ٻئي طرف ليائٽ ميڊيڪل يونيورسٽي جي ڊاڪٽر بنفشاهه، ڊاڪٽر شارق انور، ڊاڪٽر سڪندر ميمڻ، ڊاڪٽر معشوق ڀٽي ۽ سنڌ زرعي يونيورسٽي جي استادن شاگردن ۽ مختلف يونيورسٽين جي نمائندن پڻ سيمينار ۾ شرڪت ڪئي.

رپورٽ: گلشير لوجي، پبلڪ رليشنز آفيسر، سنڌ زرعي يونيورسٽي ٽنڊوڄام